

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 13.7.2016 г.
COM(2016) 467 final

2016/0224 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна
на Директива 2013/32/ЕС**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Контекст и основания за предложението

Европейският съюз работи за интегрирана, устойчива и цялостна миграционна политика на ЕС, основана на солидарност и справедливо разпределение на отговорностите, която може да функционира ефективно както в спокойни, така и в кризисни времена. От приемането на Европейската програма за миграцията¹ Европейската комисия работи за прилагане на мерки за ефективно и всеобхватно справяне с непосредствените и с дългосрочните предизвикателства, свързани с управлението на миграционните потоци.

Общата европейска система за убежище е основана на правила за определяне на държавата членка, компетентна по отношение на кандидатите за международна закрила (включително база данни с дактилоскопични отпечатъци на лицата, търсещи убежище), общи стандарти за процедурите за убежище, условията на приемане, признаването и защитата на лицата, на които е предоставена международна закрила. Също така Европейската служба за подкрепа в областта на убежището подкрепя държавите членки при прилагането на общата европейска система за убежище.

Независимо от постигнатия съществен напредък в развитието на общата европейска система за убежище, все още има значителни разлики между държавите членки по отношение на вида на използваните процедури, условията на приемане, предоставяни на кандидатите, процентите на признаване, както и вида защита, получавана от лицата, на които е предоставена международна закрила. Тези различия допринасят за вторични движения и за търсенето на по-изгодни варианти за получаване на убежище, създават притегателни фактори и в крайна сметка водят до неравномерно разпределение между държавите членки на отговорността да предложат закрила на хората в нужда.

Големият мащаб на неотдавнашните пристигания показва, че Европа се нуждае от действаща и ефикасна система за предоставяне на убежище, в състояние да осигури справедливо и устойчиво споделяне на отговорността между държавите членки, да предостави достатъчно и достойни условия на приемане в целия ЕС, да обработва бързо и ефективно молбите за убежище, подадени в ЕС, и да гарантира качеството на взетите решения, така че тези, които се нуждаят от международна закрила, действително да я получат. В същото време ЕС трябва да се справи с незаконното и опасно движение и да сложи край на бизнес модела на контрабандистите на хора. За целта молбите за убежище на лица, които нямат право на международна закрила, трябва, от една страна, да бъдат обработвани бързо, след което тези мигранти да бъдат бързо връщани обратно. От друга страна, трябва да се установят безопасни и законни начини за достъп до ЕС за гражданите на трети държави, нуждаещи се от закрила. Това е част и от по-широко партньорство с приоритетните страни на произход и на транзитно преминаване.

На 6 април 2016 г. Комисията представи своите приоритети за структурна реформа на европейската рамка в областта на убежището и миграцията в своето съобщение „Към реформа на общата европейска система за убежище и укрепване на законни начини за

¹ COM(2015) 240 final.

достъп до Европа², като определи различните стъпки, които да се предприемат за установяването на по-хуманна, справедлива и ефикасна европейска политика в областта на убежището, както и за по-доброто управление на политиката за законна миграция.

На 4 май 2016 г. Комисията представи първи набор от предложения за реформа на общата европейска система за убежище по три приоритета, посочени в нейното съобщение: създаване на устойчива и справедлива система по Регламента „Дъблин“ за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждане на молбите за убежище³, укрепване на системата Евродак за по-добро наблюдение на вторичните движения и за подпомагане на борбата с незаконната миграция⁴ и създаване на истинска европейска агенция в областта на убежището, за да се гарантира доброто функциониране на европейската система за убежище⁵. Тези предложения са първите градивни елементи за реформиране на структурата на общата европейска система за убежище.

С втория пакет Комисията завършва реформата на общата европейска система за убежище, приемайки четири допълнителни предложения: предложение за замяна на Директивата относно процедурите за убежище с регламент⁶ с цел хармонизиране на различните процедури във всички държави членки и създаване на истинска обща процедура; предложение за замяна на Директивата относно определянето⁷, с регламент⁸ за установяването на единни стандарти за признаване на лицата, нуждаещи се от закрила, и за правата, получавани от лицата, на които е предоставена международна закрила, както и предложение за преразглеждане на Директивата за условията на приемане⁹ за по-нататъшно хармонизиране на условията на приемане в ЕС, за увеличаване на перспективите за интеграция на кандидатите и за намаляване на вторичните движения. И на последно място, в изпълнение на ангажимента за укрепване на законни начини за достъп до ЕС, обявен на 6 април 2016 г., Комисията предлага също така структурирана рамка на Съюза за презаселване, която води към по-добре управляван подход за международна закрила в рамките на ЕС и гарантира организирани и безопасни начини на достъп до ЕС за лица, нуждаещи се от международна закрила, с цел постепенното намаляване на стимулите за незаконно пристигане¹⁰.

Тези предложения са неизменна част от цялостната реформа на общата европейска система за убежище и са тясно свързани помежду си. С този втори етап на законодателни предложения за реформа на достиженията на правото в областта на убежището вече са предложени всички елементи, необходими за създаването на стабилна, последователна и интегрирана обща европейска система за убежище, основана на общи, хармонизирани правила, които са едновременно ефективни и осигуряват защита, напълно в съответствие с Женевската конвенция.

Общата европейска система за убежище, която доразвиваме, е едновременно ефективна и осигурява защита и има за цел да гарантира пълното сближаване между

² COM(2016) 197 final.

³ COM(2016) 270 final.

⁴ COM(2016) 272 final.

⁵ COM(2016) 271 final.

⁶ ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 60.

⁷ ОВ L 337, 20.12.2011 г., стр. 9.

⁸ ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

⁹ ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

¹⁰ ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

националните системи за предоставяне на убежище, като намалява стимулите за вторични движения, укрепва взаимното доверие между държавите членки и като цяло води до една добре функционираща дъблинска система.

Тя гарантира, че където и в ЕС да се намират лицата, търсещи убежище, те са третирани еднакво и по подходящ начин. Системата предвижда инструментите, необходими, за да се гарантира бърза идентификация на лицата, които наистина се нуждаят от международна закрила, както и за връщането на тези, които нямат нужда от закрила. Тя е щедра към най-уязвимите и строга спрямо потенциални злоупотреби, като винаги се зачитат основните права. И накрая, общата система е и ефективна по отношение на разходите и достатъчно гъвкава, за да се адаптира към сложните предизвикателства пред държавите членки в тази област.

- **Цели на предложението**

Целта на настоящото предложение е да се създаде наистина обща процедура за международна закрила, която да е ефективна, справедлива и балансирана. С избора на формата на регламент, който се прилага пряко във всички държави членки, и с премахването на елементи на свободна преценка, както и с опростяването, рационализирането и консолидирането на процедурите, предложението е насочено към постигане на по-висока степен на хармонизация и по-голямо уеднаквяване на резултата от процедурите за убежище във всички държави членки, като по този начин се премахват стимулите за търсене на по-изгодни варианти за получаване на убежище и вторични движения между държавите членки.

Предложението утвърждава целта за осигуряване на бързо, но качествено вземане на решения на всички етапи от процедурата. То изисква държавите членки да инвестират в своите системи за убежище още на административните етапи от процедурата, осигурявайки на компетентните органи необходимите средства за вземане на бързи, но стабилни решения, така че лицата, които се нуждаят от закрила, да получават бързо признаване на своя статут, а тези, които не се нуждаят от закрила, да бъдат бързо връщани. Бързият и ефективен процес на вземане на решение е в интерес както на кандидатите, давайки им възможност да получат по-голяма яснота относно своя правен статут, така и на държавите членки, тъй като води до икономии на разходи, свързани с приемането, и на административни разходи.

Справедлива и ефективна процедура, обща за целия Съюз, означава:

- **По-опростени, ясни и кратки процедури**, които заменят сегашния различен процедурен ред в държавите членки. Настоящото предложение предвижда кратки, но разумни срокове за достъп на кандидата до процедурата и за приключване на разглеждането на молбите, както на административен етап, така и на етап обжалване. Шестмесечният референтен период за първото решение се запазва, като се предвиждат значително по-кратки срокове за обработване на явно неоснователни и недопустими молби. Държавите членки също така имат възможност да дават приоритет и да разглеждат бързо всяка молба. Определени са срокове за регистриране, внасяне и разглеждане на молби, но те могат да бъдат удължавани в изключителни случаи, когато в държавите членки се получат несъразмерно голям брой едновременно подадени молби. За да се планират действията при подобни ситуации, държавите членки следва редовно да преразглеждат и да предвиждат своите нужди, за да се гарантира, че разполагат с достатъчно ресурси за ефективно управление на своите системи за убежище. При нужда държавите членки могат да разчитат и на съдействието на Агенцията на Европейския съюз в областта на

убежището. Освен това използването на процедурата за допустимост и на ускорената процедура по разглеждане става задължително, а разпоредбите относно последващите молби са изяснени, като е дадена възможност за изключения от правото за оставане в края или по време на административната процедура.

- **Процедурни гаранции, защитаващи правата на кандидатите**, така че да се гарантира правилната оценка на молбите за убежище в рамките на една рационализирана и по-кратка процедура. Това се гарантира чрез информиране на всички кандидати в началото на процедурата относно техните права и задължения, както и относно последствията от неспазването на тези задължения. На кандидатите трябва да бъде дадена реална възможност да сътрудничат на компетентните органи и да осъществяват комуникация с тях по подходящ начин, така че да представят всички факти, с които разполагат, за да обосноват молбата си. Настоящото предложение осигурява на кандидатите подходящи процедурни гаранции за разглеждане на молбата им на всички етапи от процедурата, по-специално правото на изслушване в индивидуално интервю, устен превод и безплатна правна помощ и представителство. Освен това, като правило, кандидатите се ползват с правото на оставане до приключване на процедурата. Кандидатите имат право на точно съобщаване за решението и фактическите и правните мотиви на решението, а в случай на неблагоприятно решение — на ефективна защита пред съд или правораздавателен орган. Предвиждат се засилени гаранции за кандидатите със специални процедурни нужди и за непридружените ненавършили пълнолетие, под формата например на по-подробни правила за оценяването, документирането и посрещането на специалните процедурни нужди на съответния кандидат.

- **По-строги правила за предотвратяване на злоупотреба със системата, санкциониране на явни злоупотреби с молби и премахване на стимулите за вторични движения** чрез определяне на ясни задължения за кандидатите да сътрудничат на органите в целия ход на процедурата и чрез предвиждане на строги последствия за неспазване на задълженията. В тази връзка разглеждането на молба за международна закрила е обусловено от внасянето на молба, снемането на дактилоскопични отпечатыци, предоставянето на необходимата информация за разглеждане на молбата, както и от присъствието и престоя в компетентната държава членка. Неспазването на някое от тези задължения може да доведе до отхвърляне на молбата поради отказ от нея в съответствие с процедурата за мълчаливо оттегляне.

Настоящите незадължителни процедурни инструменти за санкциониране на неправомерното поведение от страна на кандидатите, вторичните движения и явно неоснователните молби стават задължителни и са допълнително подсилени. По-специално в предложението се предвижда изготвянето на ясни, изчерпателни и задължителни списъци с основанията за ускоряване на разглеждането и за отхвърляне на молбите като явно неоснователни или поради отказ от тях. Засилена е и възможността за реакция при последващи молби, злоупотребяващи с процедурата за убежище, по-специално като е позволено извеждането на такива кандидати от територията на държавите членки, преди и след като е взето административно решение по техните молби. В същото време са налице всички гаранции, включително и правото на

ефективна правна защита, така че правата на кандидатите да са винаги гарантирани.

- **Хармонизираните правила относно сигурните страни** са изключително важен аспект на ефективната обща процедура и в настоящото предложение се предвижда хармонизирането на процедурните последици от прилагането на понятията за сигурна страна. Когато кандидатите явно не се нуждаят от международна закрила, тъй като идват от сигурна страна на произход, техните молби трябва да бъдат бързо отхвърлени и да се организира бързото им връщане. Когато кандидатите вече са намерили първа страна на убежище, в която е предоставена закрила или където молбите им могат да бъдат разгледани от сигурна трета страна, молбите трябва да бъдат обявени за недопустими. Комисията предлага постепенно да се премине към пълна хармонизация в тази област и националните списъци на сигурни страни да се заменят с европейски списъци или с определяне на равнището на Съюза в рамките на пет години от влизането в сила на Регламента.
- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Това предложение е изцяло съгласувано с първите предложения за реформа на общата европейска система за убежище, представени на 4 май 2016 г., отнасящи се за Регламента „Дъблин“, системата Евродак и Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, както и с предложенията за Регламент относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище, и за преработване на директивите за условията на приемане и с предложението за структурирана система на Съюза за презаселване.

Що се отнася до предложението за преработване на Регламента „Дъблин“, настоящото предложение се прилага за кандидатите, за които тече дъблинска процедура. По-специално настоящото предложение е в съответствие с правилата, определени в предложението за преработване на Регламента „Дъблин“, като допълнително ги конкретизира, например по отношение на разглеждането за допустимост на молбата, ускорената процедура по разглеждане, последващите молби, както и гаранциите за ненавършили пълнолетие и специалните гаранции за непридружени ненавършили пълнолетие. Настоящото предложение е в съответствие и с преработения Регламент за Евродак по отношение на снемането на дактилоскопични отпечатъци и портретни снимки на кандидатите, както и на тяхното значение за молбите за международна закрила.

Що се отнася до предложението относно Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, настоящото предложение припомня значението на оперативната и техническата подкрепа, която може да бъде предоставена от Агенцията на държавите членки, за да се гарантира ефективното управление на молбите за международна закрила, както и за осигуряването на мерки за изграждане на капацитет от страна на Агенцията в съответствие новия ѝ мандат, който беше предложен.

Що се отнася до предложението за Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище, двете предложения се допълват взаимно, доколкото с предложението за Регламент относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище, се установяват стандарти за условията, на които трябва да отговарят гражданите на трети държави или лица без гражданство, за да може да им бъде предоставена международна закрила, докато в настоящото предложение се

установяват общи процедурни правила за предоставяне и отнемане на международна закрила.

Настоящото предложение е свързано тясно и с предложението за преработване на Директивата за условията на приемане. С цел да се осигури навременна и ефективна оценка на молбите за международна закрила, е необходимо кандидатите да спазват своите задължения за свързване с органите, както е посочено в предложението за преработване на Директивата за условията на приемане, и в настоящото предложение се определят процедурните последици за онези кандидати, които не изпълняват тези задължения за свързване.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Настоящото предложение е в съответствие с цялостната дългосрочна политика за по-добро управление на миграцията, изложена от Комисията в Европейската програма за миграцията¹¹, в която въз основа на политическите насоки на председателя Юнкер беше разработен набор от съгласувани и взаимно подсилващи се инициативи, основаващи се на четири стълба. Тези стълбове включват ограничаване на стимулите за незаконна миграция, гарантиране на сигурността на външните граници и спасяване на човешки живот, силна политика за убежище и нова политика за законна миграция. Настоящото предложение, което продължава прилагането на Европейската програма за миграцията по отношение на целта за укрепване на политиката на Съюза в областта на убежището, следва да се разглежда като част от по-общата политика на равнище ЕС за изграждане на стабилна и ефективна система за устойчиво управление на миграцията в бъдеще, която да е справедлива за приемащите общества и гражданите на ЕС, както и за съответните граждани на трети държави и за страните на произход и на транзитно преминаване.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Правното основание на предложението е член 78, параграф 2, буква г) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в който се предвижда приемането на мерки относно общите процедури за предоставяне или отнемане на единен статут на бежанец и на субсидирана закрила.

- **Субсидиарност**

Целта на настоящото предложение е да се създаде обща процедура за предоставяне и отнемане на международна закрила, която заменя различните процедури за убежище в държавите членки, като се гарантират навременността и ефективността на процедурата. Молбите за международна закрила от граждани на трети държави и лица без гражданство следва да бъдат разглеждани в рамките на процедура, която се ръководи от едни и същи правила, независимо от държавата членка, в която е подадена молбата, за да се осигурят справедливост при обработването на молбите за международна закрила и яснота и правна сигурност за отделните кандидати. Освен това държавите членки не могат поотделно да установят общи правила, с които да се намалят стимулите за търсене на по-изгодни варианти за получаване на убежище и за вторични движения между държавите членки. Следователно се изискват действия от страна на Съюза.

¹¹ COM(2015) 240.

Тази цел не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно може, поради обхвата и въздействието на настоящия регламент, да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза. Следователно Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

- **Пропорционалност**

Съгласно принципа на пропорционалност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на своите цели.

Що се отнася до създаването на обща процедура за предоставяне и отнемане на международна закрила, всички елементи на предложението са ограничени до необходимото, за да се създаде и задейства такава обща процедура, тя да бъде рационализирана и опростена, да се гарантира равно третиране по отношение на правата и гаранциите за кандидатите и да се избегнат несъответствия в националните процедури, водещи до нежеланата последица на насърчаване на вторични движения.

Въвеждането на сроковете на всички етапи от процедурата, включително на етапа на обжалване, и затягането на срока за административния етап на процедурата са необходими промени, за да се рационализират процедурите и да се повиши тяхната ефективност. Предложените срокове за етапа на обжалване позволяват да бъдат спазени всички съответни процедурни гаранции, включително правото на изслушване и на равни процесуални възможности. С предлагането на тези срокове Комисията се стреми да намери баланс между правото на кандидатите решението по техния случай да бъде постановено в разумен срок и правото им на ефективни правни средства за защита, включително чрез предоставянето на безплатна правна помощ и представителство.

- **Избор на инструмент**

Това е предложение за регламент, което има за цел да отмени и замени директива. Степента на хармонизация на националните процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, постигната чрез Директива 2013/32/ЕС, се оказва недостатъчна за отстраняване на разликите в използваните видове процедури, сроковете за процедурите, правата и процедурните гаранции за кандидата, процентите на признаване и вида на предоставената закрила. Само регламент за установяване на обща процедура за убежище в Съюза, чиито разпоредби ще се прилагат пряко, може да осигури необходимата степен на уеднаквяване и ефективност, необходими за прилагането на процедурните правила в законодателството на Съюза в областта на убежището.

3. КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

- **Консултации със заинтересованите страни**

В рамките на подготовката на този втори пакет от предложения Комисията проведе целеви консултации с държавите членки, Върховния комисар на ООН за бежанците и гражданското общество, които бяха ръководени от целите на реформата на общата европейска система за убежище, определени в съобщението на Комисията от 6 април

2016 г. Комисията извърши внимателна оценка на приведените аргументи и си постави за цел в настоящото предложение да отрази тези, които в по-голяма степен се споделят от всички заинтересовани страни. През юни 2016 г. се състоя неформален обмен на мнения с Европейския парламент относно втория пакет от предложения.

- Изборът на инструмент от страна на Комисията за замяна на действащата директива с регламент беше посрещнат положително от повечето държави членки с изключение на някои, които изразиха загриженост относно съвместимостта с тяхната национална административноправна система. След дебата по предложението за директива относно процедурите за убежище някои държави поддържаха последователно становището, че регламент, с който се определят пряко приложими разпоредби, е най-ефективният правен инструмент за обезпечаване на правата на кандидатите и за равно третиране в държавите членки. Въпреки това някои заинтересовани страни предупредиха за риска от понижаване на стандартите за закрила до общ знаменател, особено след като Съюзът е основен модел, следван в тази област на международното право за бежанците.

- Повечето държави членки признаха необходимостта от опростяване и изясняване на действащите процедурни правила и изразиха подкрепа за по-нататъшното хармонизиране на процедурите за убежище в рамките на Съюза. Държавите членки признаха необходимостта от изясняване и опростяване на основанията за допустимост, използването на гранични и ускорени процедури, както и третирането на последващи молби.

Като цяло държавите членки подкрепиха въвеждането на максимални срокове за различните етапи от процедурата, включително етапа на обжалване. Повечето държави членки изразиха удовлетворение от сегашните срокове на обикновената административна процедура, но признаха необходимостта от установяване на по-стегнати срокове и от рационализиране на процедурите. Няколко държави членки обаче изтъкнаха необходимостта от известна гъвкавост за справяне със ситуации на голям приток на мигранти и несъразмерно голям брой едновременно подадени молби. Държавите членки като цяло подкрепиха въвеждането на задължителни срокове за етапа на обжалване, но призоваха за диференцирани срокове в зависимост от това дали жалбите са заведени срещу решения, взети по обикновени или по бързи процедури.

Повечето заинтересовани страни от гражданското общество призоваха за опростяване на настоящите процедурни правила. Те обаче бяха по-скептични относно ефективността на задължителните срокове за различните етапи от процедурата. Други опасения бяха изразени относно това как да се гарантира, че предложените срокове са съвместими с ефективното прилагане на процедурните гаранции.

- Ускорената процедура по разглеждане, процедурата на границата и процедурата за допустимост се считат от повечето държави членки за необходими инструменти за по-ефективно справяне с разглеждането на молбите, които са явно основани на невярна информация, явно неоснователни или недопустими. Различни становища бяха изразени относно въвеждането на задължителната употреба на понятията за първа страна на убежище и сигурна трета страна за отхвърляне на молбите като недопустими, както и задължителното използване на ускорената процедура по разглеждане и

процедурата на граница. Повечето държави членки отчитат необходимостта от мерки, целящи да направят системата по-ефективна, и подкрепят създаването на общи списъци на ЕС на сигурните страни на произход и на сигурните трети страни, като изразяват предпочитание да се запази и възможността за национални списъци.

Няколко заинтересовани страни отбелязаха, че въвеждането на задължително прилагане на понятията за първа страна на убежище и сигурна трета страна при определянето на това дали молбите са допустими, съчетано с въвеждането на общи списъци на ЕС на сигурни трети страни, може да не е достатъчно за постигане на желаната хармонизация, доколкото остава място за свободна преценка при прилагането на понятията в отделни случаи. Някои заинтересовани страни изразиха опасения относно евентуалното съвместно съществуване на списъци на ЕС и национални списъци на сигурните страни на произход и посочиха, че включването или изключването на страната от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход ще подлежи на преразглеждане само от Съда на Европейския съюз.

Повечето представители на гражданското общество отправиха предупреждение да не се въвежда задължителното използване на понятията първа страна на убежище и сигурна трета страна, както и на специалните процедури като цяло. Някои смятат, че само молби, които са *prima facie* явно неоснователни или с които явно се злоупотребява, следва да подлежат на ускорени процедури.

В този контекст няколко заинтересовани страни заявиха, че уязвимите кандидати, и по-специално непридружените ненавършили пълнолетие, трябва да бъдат освободени от прилагането на специални процедури. Някои от консултираните страни призоваха за по-силни гаранции за непридружените ненавършили пълнолетие, особено във връзка с бързото определяне на квалифицирани настойници/попечители.

- Държавите членки считат, че е необходимо в процедурите да се включат мерки, предназначени да упражнят възпиращо действие срещу неоправдани искания и вторични движения. Повечето държави членки считат, че предложението следва да установи ясни отговорности за кандидатите за международна закрила, и по-специално задължението да сътрудничат на органите на всички етапи от процедурата, както и да предоставят информацията, необходима за разглеждането на молбите. Кандидатите трябва да спазват и задължението да не напускат територията на държавата членка, разглеждаща молбата, в съответствие с разпоредбите на предложеното реформиране на Регламента „Дъблин“. Повечето държави членки подкрепиха предложението молбите на лицата, които се укриват неоправдано, да се разглеждат по ускорената процедура, като същевременно се гарантира пълно зачитане на съответните процедурни гаранции.

В същото време някои от основните заинтересовани страни от гражданското общество подчертаха, че процедурите не следва да се прилагат като санкции, и не считат за оправдано използването на ускорената процедура да се свързва с укриването.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Данните за прилагането на Директивата относно процедурите за убежище са частично събирани от Европейската служба за подкрепа в областта на убежището като част от

процес, имащ за цел картографиране на законодателството и практиките на държавите членки по отношение на прилагането на инструментите на общата европейска система за убежище.

В допълнение, след приемането на Директивата относно процедурите за убежище през 2013 г. Комисията организира поредица от срещи на контактния комитет по тази директива, по време на които Комисията и държавите членки обсъждаха проблемите, пред които са изправени държавите членки с оглед на прилагането на директивата. Констатациите от тези два процеса са залегнали в настоящото предложение.

• **Основни права**

Настоящото предложение зачита основните права и спазва принципите, признати по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и задълженията, произтичащи от международното право, по-специално от Женевската конвенция за статута на бежанците, Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, Международния пакт за гражданските и политическите права, Конвенцията на Обединените нации против изтезанията и Конвенцията на ООН за правата на детето.

Общата процедура за предоставяне и отнемане на международна закрила се осъществява при пълно зачитане на основните права, залегнали в Хартата, включително правото на човешко достойнство (член 1), забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание (член 4), правото на защита на личните данни (член 8), правото на убежище (член 18), защитата срещу връщане (член 19), недискриминация (член 21), равенството в правата между жените и мъжете (член 23), правата на детето (член 24) и правото на ефективни правни средства за защита (член 47). Предложението изцяло взема под внимание правата на детето и специалните потребности на уязвимите лица.

Предложението гарантира, че специалните нужди на ненавършилите пълнолетие, по-специално непридружените ненавършили пълнолетие, са посрещнати правилно, като се гарантира, че те са напътствани и подкрепяни на всеки етап от процедурата. В предложението също така са отчетени задълженията на държавите членки по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието срещу жени и домашното насилие (Истанбулска конвенция). В светлината на предложенията на Комисията за решения на Съвета за подписване и сключване на Истанбулската конвенция, както и с оглед да се гарантира подходящо ниво на закрила на жените, нуждаещи се от международна закрила, които са били обект на насилие, основано на пола, при тълкуването и прилагането на настоящия регламент следва да се приеме подход, отчитащ измерението на пола.

Предложението позволява съхраняването на данните, събрани при регистрацията и подаването на молба за международна закрила, което включва лични данни и елементи, имащи отношение към молбата, както и по време на индивидуалното интервю, включително записа или стенограмата на интервюто. С цел да се гарантира, че личните данни на кандидатите се съхраняват само колкото е необходимо, предложението гарантира правото на защита на личните данни, като установява максимален срок за съхранение на тези данни. Като се отчита фактът, че тези данни са неразделна част от досието на кандидата, максималният срок за съхранение, който се счита за необходим, е десет години от окончателно решение. Този срок за съхранение се счита за необходим в случаите, когато не е предоставена международна закрила, тъй като гражданите на

трети държави или лицата без гражданство могат да се опитат да поискат международна закрила в друга държава членка или да подадат други последващи молби в същата или в друга държава членка през следващите години. Същият срок за съхранение е необходим и по отношение на получилите международна закрила, за да може да се преразгледа техният статут, по-специално в рамките на редовното преразглеждане на статута, посочено в предложението за Регламент относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище, като той е необходим и с оглед на задълженията за обратно приемане, посочени в предложението за преработване на Регламента „Дъблин“ по отношение на лица, на които е предоставена международна закрила. След изтичането на този период гражданите на трети държави или лицата без гражданство, които са се установили в Съюза в продължение на няколко години, ще са получили статут на постоянно пребиваващи или дори гражданство в държавата членка. Данните, свързани с лице, което е придобило гражданство в държава членка преди изтичането на периода от десет години, следва да се изтрият незабавно. В Евродак тези данни се изтриват от централната система, веднага след като държавата членка на произход бъде осведомена, че съответното лице е придобило гражданство, тъй като лицето вече не попада в обхвата на Евродак.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението не създава финансова или административна тежест за Съюза. Следователно няма отражение върху бюджета на Съюза.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Мерки за мониторинг, оценка и докладване**

Комисията ще докладва за прилагането на настоящия регламент на Европейския парламент и на Съвета в срок от две години от влизането му в сила и на всеки пет години след това. От държавите членки ще се изисква да изпращат съответна информация за изготвянето на този доклад на Комисията и на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището. Агенцията също така ще следи за спазването на настоящия регламент от държавите членки чрез механизма за мониторинг, който Комисията предложи да бъде създаден в преразгледания от нея мандат на Агенцията¹².

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

Целта на настоящото предложение е да се осигури бързо и ефективно обработване на молбите за международна закрила чрез установяване на обща процедура за предоставяне и отнемане на международна закрила, която заменя различните процедури в държавите членки и е приложима за всички молби за международна закрила, отправени в държавите членки.

Настоящото предложение изяснява и опростява процедурните правила и предоставя на националните органи необходимите инструменти, за да разглеждат молбите и да вземат решение по тях по ефективен начин, както и за да се борят срещу злоупотребите и вторичните движения в границите на ЕС, като в същото време засилва необходимите процедурни гаранции за отделните кандидати и по този начин процедурата става по-бърза и по-ефективна.

¹² COM(2016) 271 final.

- **Рационализиране и опростяване на процедурата за международна закрила**

Предложението рационализира и опростява процедурата, като изяснява различните стъпки по отношение на достъпа до процедурата. Молбата се счита за отправена веднага след като гражданин на трета държава или лице без гражданство изразят желание да получат международна закрила от държава членка (член 25, параграф 1). Тази молба трябва да бъде регистрирана незабавно или най-късно в срок от три работни дни от момента, в който бъде получена от националните органи (член 27, параграф 1). Срокът остава непроменен спрямо срока в Директивата относно процедурите за убежище. След това на отделния кандидат се предоставя действителна възможност да подаде молбата си и това следва да бъде направено в срок до десет работни дни от момента, в който молбата е регистрирана (член 28, параграф 1). За непридружени ненавършили пълнолетие този срок започва да тече едва от момента, в който е определен настойник/попечител и той се среща с детето (член 32, параграф 2). Срокът за подаване на молба е нов в сравнение с Директивата относно процедурите за убежище.

Държавите членки следва редовно да преразглеждат и предвиждат своите нужди, за да се гарантира, че разполагат с достатъчно ресурси за ефективно управление на своите системи за убежище, включително чрез изготвяне на планове за действие при извънредни ситуации, когато е необходимо. Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището е в състояние да предостави на държавите членки необходимата оперативна и техническа помощ, за да им се даде възможност да спазват определените срокове. Когато държавите членки предвиждат, че няма да са в състояние да спазят тези срокове, те следва да поискат съдействие от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището въз основа на разпоредбите на предложения нов мандат на Агенцията. Когато такова искане не е отправено и поради несъразмерно големия натиск системата за убежище в дадена държава членка стане неефективна до степен, че се застрашава функционирането на общата европейска система за убежище, Агенцията може, въз основа на решение за изпълнение на Комисията, да вземе мерки в подкрепа на тази държава членка.

Предложението предвижда рационализиране на сроковете за административната процедура. До този момент, въпреки че са установени в Директивата относно процедурите за убежище, сроковете варират значително между държавите членки, а между април 2015 г. и април 2016 г. средно по 50 % от случаите в Европейския съюз не са взети решения в продължение на повече от шест месеца. Срокът за разглеждане на молбите по редовна процедура, предвиден в предложението, е шест месеца, с възможност еднократно да бъде удължен с допълнителен период от три месеца при възникване на несъразмерно голям натиск или поради сложността на съответния случай (член 34, параграфи 2 и 3). Както в Директивата относно процедурите за убежище, остава възможността за спиране на разглеждането на молбата поради промяна на обстоятелствата в страната на произход. Въпреки това, както и в този случай, срокът за разглеждането на молба не следва да бъде по-дълъг от 15 месеца (член 34, параграф 5).

Определят се нови срокове за ускорената процедура по разглеждане (член 40, параграф 2) и за обработването на недопустимите молби (член 34, параграф 1). В момента в Директивата относно процедурите за убежище не се предвиждат срокове за тези процедури, в резултат на което сроковете в държавите членки значително се различават и варират от няколко дни до няколко месеца. Процедурите следва да са

целесъобразни и поради тази причина срокът, предложен за ускорената процедура по разглеждане, е два месеца, а срокът за случаите на недопустимост – един месец. В случаите, когато основанията за недопустимост е фактът, че даден кандидат идва от първа страна на убежище или от сигурна трета страна, срокът за разглеждането за допустимост е определен на десет работни дни, за да се гарантира, че ефективно се прилагат правилата, определени в предложеното преразглеждане на Регламента „Дъблин“, според които от първата държава членка, в която е подадена молбата, се изисква да провери допустимостта преди прилагането на критериите за определяне на компетентна държава членка (член 34, параграф 1, втора алинея). Срокът за процедурата на границата остава четири седмици, както в Директивата относно процедурите за убежище (член 41, параграф 2).

Предложението разглежда цялостната процедура за международна закрила и поради тази причина определя и срокове за подаване на жалби и за решения на етап първо обжалване. Това е необходимо, за да се гарантират справедливост и ефективност на процедурата и да се постигне общата цел за по-добро хармонизиране на процедурата (член 55).

Комисията признава, че понякога за държавите членки може да се окаже трудно да спазват сроковете, определени в настоящото предложение. Въпреки това необходимостта, отделният кандидат да има правна сигурност по отношение на своето положение, е първостепенна грижа. При изготвянето на своето предложение Комисията взе под внимание и предложението си за значително засилване на мандата на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и възможността държавите членки да разчитат на оперативна и техническа помощ от Агенцията, от другите държави членки или от международни организации.

• **Права и задължения на кандидатите**

Предложението съдържа ясни разпоредби относно правата и задълженията на кандидатите за целите на процедурата за международна закрила. В него са предвидени необходимите гаранции, за да може отделният кандидат да упражни ефективно правата си, като в същото време са предвидени редица задължения на кандидата, в опит да се направи така, че кандидатът да поеме отговорност относно молбата си в хода на процедурата (член 7).

В съответствие с предложението на Комисията за реформа на Регламента „Дъблин“ кандидатите трябва да подадат молба в държавата членка на първо влизане или в държавата членка, в която се намират законно (член 7, параграф 1). От кандидатите се изисква да съдействат на компетентните органи, така че те да могат да установят самоличността им, включително чрез предоставяне на дактилоскопични отпечатъци и портретна снимка. Кандидатите трябва също да представят всички необходими за разглеждането на молбата елементи, с които разполагат (член 7, параграф 2). Кандидатът трябва да информира компетентните органи относно своето място на пребиваване и телефонен номер, така че с него да може да се поддържа контакт за целите на процедурата (член 7, параграф 4).

Кандидатите трябва да бъдат информирани относно процедурата, която ще бъде следвана, техните права и задължения по време на процедурата, последиците при неизпълнение на техните задължения, резултата от разглеждането и възможността за обжалване на отрицателно решение (член 8, параграф 2). Задължението на държавите членки да предоставят на кандидата цялата необходима информация става още по-

важно поради последствията за кандидата от неизпълнението на неговите задължения. Например, в случай че кандидатът откаже да сътрудничи, като не предостави информацията, необходима за разглеждането на молбата, и като не предостави дактилоскопични отпечатъци и портретна снимка, това може да доведе до отхвърляне на молбата поради отказ от нея съгласно процедурата за мълчаливо оттегляне на молба (член 7, параграф 3 и член 39, параграф 1, буква в). Понастоящем отказът да спазва задължението за предоставяне на дактилоскопични отпечатъци е основание за ускорено разглеждане на процедурата. И все пак, като се има предвид, че това е важен елемент, за да се счита, че молбата е пълна, неизпълнението от страна на кандидата е обвързано с по-сериозни последици.

Кандидатите трябва да останат в държавите членки, в които трябва да се намират в съответствие с Регламента „Дъблин“ (член 7, параграф 5), и трябва да спазват задълженията за свързване с компетентните органи, които могат да произтичат за тях съгласно Директивата за условията на приемане (член 7, параграф 6). Неизпълнението на задълженията за свързване с компетентните органи може да доведе до отхвърляне на молбата поради отказ от нея (член 39, параграф 1, буква е), а когато кандидатът не е останал в държавата членка, в която трябва да се намира, молбата му се разглежда в съответствие с ускорената процедура по разглеждане (член 40, параграф 1, буква ж).

В рамките на три работни дни от подаване на молбата, на кандидата трябва да бъде предоставен документ, удостоверяващ, че лицето е кандидат, като се посочва правото му да остане на територията на държавата членка, както и че това не е валиден документ за пътуване (член 29). Основните разпоредби относно документите са взети от Директивата за условията на приемане и са включени в настоящото предложение в стремеж да се рационализира процедурата за международна закрила. В предложението се определя видът на информацията, която следва да бъде включена в този документ, и се предвижда възможността за единен формат на тези документи, който да бъде установен чрез акт за изпълнение, така че да се гарантира, че всички кандидати получават един и същ документ във всички държави членки (член 29, параграф 5).

Кандидатът се ползва от правото да остане на територията на държава членка за целта и по време на административната процедура. Това право не представлява право на пребиваване и не дава на кандидата правото да пътува до друга държава членка без разрешение. Както и в Директивата относно процедурите за убежище, изключенията от правото за оставане за времетраенето на административната процедура са ограничени, ясно определени в предложението и свързани с последващи молби и случаи на предаване или екстрадиране в друга държава членка, произтичащи от европейска заповед за арест, към трета държава или към международен наказателен съд или трибунал (член 9).

• Процедурни гаранции

Рационализирането на процедурата е необходимо, за да се гарантира ефективността на процедурата в държавите членки, като в същото време се гарантира, че по отношение на отделните кандидати се взема решение, било то положително или отрицателно, във възможно най-кратки срокове. Това обаче не следва да води до нежелано неблагоприятно въздействие върху правото на отделното лице молбата му да бъде разгледана по подходящ начин и всеотдайно, така че кандидатът да може да представи всички елементи, които са от значение за обосноваване на молбата му в хода на нейното разглеждане. Именно поради тази причина предложението съдържа важни гаранции за кандидата, за да се гарантира, че с ограничени изключения и на всички

етапи от процедурата кандидатът се ползва от правото на изслушване чрез индивидуално интервю, оказано му е съдействие с необходимия устен превод и са му предоставени безплатна правна помощ и представителство.

Предложението гарантира правото на кандидатите да бъдат изслушани чрез индивидуално интервю относно допустимостта или основателността на техните молби, независимо от вида на административна процедура, прилагана за техния случай (член 12, параграф 1). За да е ефективно правото на индивидуално интервю, кандидатът следва да има съдействието на устен преводач (член 12, параграф 8) и да му бъде предоставена възможността да изложи изчерпателно своите обяснения относно основанията за молбата. Важно е на кандидата да се даде достатъчно време да се подготви и да се консултира със своя правен или друг съветник, като той може да бъде подпомаган от правния или друг съветник по време на интервюто. В интервютата по същество, провеждани във връзка с разглеждането на основателността на молбата, на кандидата се дава възможност да представи всички елементи, необходими за обосноваване на молбата му, както и да даде обяснение относно липсващи елементи или несъответствия (член 11, параграф 2). В контекста на процедурата за допустимост кандидатът има право на интервю за допустимост, на което да му се даде възможност да изложи подходящи аргументи защо молбата му не може да бъде отхвърлена като недопустима (член 10, параграф 2).

Индивидуалното интервю следва да се провежда при условия, които гарантират съответната поверителност (член 12, параграф 2), и от подходящо обучени и компетентни служители, включително, когато е необходимо, от служители на органи на други държави членки или експерти, изпратени от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището (член 12, параграфи 3 и 7). Индивидуалното интервю може да не се проведе само когато решаващият орган може да вземе положително решение относно молбата или е на мнение, че кандидатът не е в състояние или не може да бъде интервюиран поради независещи от неговата воля обстоятелства. (член 12, параграф 5). Като се има предвид, че индивидуалното интервю е съществена част от разглеждането на молбата, интервюто следва да се записва, а на кандидатите и на техните правни съветници следва да бъде даден достъп до записа, както и до доклада или стенограмата от интервюто, преди вземането на решение от страна на решаващия орган или, в случай на ускорена процедура по разглеждане, едновременно с вземането на решение (член 13).

Съгласно Директивата относно процедурите за убежище кандидатите имат право да получат безплатна правна и процедурна информация в хода на административната процедура и те следва да получават безплатна правна помощ на етапа на първото ниво на обжалване, когато не разполагат със средства да заплатят за такава правна помощ. В настоящото предложение се счита, че достъпът до правна помощ и представителство по време на всички етапи от процедурата е необходим, за да се даде възможност на кандидатите да упражнят изцяло правата си с оглед на по-кратките срокове за процедурата. Поради това в предложението се предвижда правото на кандидатите да поискат безплатна правна помощ и представителство на всички етапи от процедурата (член 15, параграф 1), с ограничени изключения, определени в предложението. Съответно държавите членки могат да решат да не предоставят безплатна правна помощ и представителство, когато кандидатът разполага с достатъчно средства и когато се счита, че молбата или жалбата нямат реални изгледи за успех (член 15, параграф 3, букви а) и б) и параграф 5, букви а) и б). В административната процедура държавите членки могат също така да решат да изключат предоставянето на безплатна правна помощ и представителство в случай на последващи молби (член 15, параграф 3,

буква в), а на етапа на обжалване те могат да направят това по отношение на второ или по-високо ниво на обжалване (член 15, параграф 5, буква в).

Комисията счита, че е необходимо и целесъобразно това право да обхване и административната процедура, с цел да се признае практика, която вече е въведена в двадесет и две от държавите членки. Това изисква инвестиране на подходящи ресурси в качеството на процеса на вземане на решения в хода на административната процедура. Въпреки това практиката на държавите членки, които вече предоставят тази възможност, показва, че предоставянето на безплатна правна помощ и представителство е от полза за осигуряването на помощ с добро качество, което води до по-добро качество на административните решения, с евентуално по-малко обжалвания.

- **Непридружени ненавършили пълнолетие и кандидати, които се нуждаят от специални процедурни гаранции**

Предложението утвърждава високо ниво на специални процедурни гаранции за уязвими категории кандидати (член 19), и по-специално за непридружени ненавършили пълнолетие (членове 21 и 22). За да се гарантира справедлива процедура за тези кандидати, е необходимо да се определят техните нужди възможно най-рано в хода на процедурата и да им се осигурят подходяща подкрепа и напътствия по време на всички етапи от процедурата (член 20, параграф 1). Когато не е възможно да се осигури такава подходяща подкрепа в рамките на ускорена процедура по разглеждане или на процедура на границата, то тези процедури не следва да се прилагат (член 19, параграф 3).

Що се отнася до децата като цяло, при прилагането на общата процедура като първостепенно съображение се приема принципът относно висшия интерес на детето. На всички деца, независимо от тяхната възраст и от това дали са придружени или не, следва да се предостави и правото на индивидуално интервю, освен ако това очевидно не е във висш интерес на детето (член 21, параграфи 1 и 2).

Що се отнася до непридружените ненавършили пълнолетие, на тях следва да им бъде определен настойник/попечител възможно най-скоро и не по-късно от пет работни дни от момента на отправяне на молба от непридружен ненавършил пълнолетие (член 22, параграф 1). Различията между системите за настойничество/попечителство над непридружени ненавършили пълнолетие в държавите членки могат да доведат до неспазване на процедурни гаранции, до това ненавършилите пълнолетие да не получат подходящи грижи или да бъдат изложени на риск или несигурност, което евентуално да ги принуди да се укрият. Настоящото предложение, като взема предвид проучване относно настойничеството/попечителството над деца, проведено от Агенцията на Европейския съюз за основните права¹³, има за цел да се стандартизират практиките на настойничество/попечителство, за да се гарантира, че настойничеството/попечителството е бързо и ефективно в целия Съюз.

Ролята на настойника/попечителя е да помага и да представлява непридружен ненавършил пълнолетие, с цел да защитава висшия интерес на детето и неговото общо благосъстояние в процедурата за международна закрила. Когато е необходимо, и

¹³ Report of the Fundamental Rights Agency on Guardianship systems for children deprived of parental care in the European Union: with a particular focus on their role in responding to child trafficking (Доклад на Агенцията на Европейския съюз за основните права относно системите за настойничество/попечителство над деца, лишени от родителски грижи, в Европейския съюз — със специален акцент върху тяхната роля в отговор на трафика на деца) (октомври 2015 г.); [http://ec.europa.eu/anti-trafficking/EU+Policy/Guardianship_for_children_deprived_of_parental_care].

възможно съгласно националното законодателство, настойникът/попечителят може да упражнява правата на ненавършилия пълнолетие в негов интерес (член 4, параграф 2, буква е). За да се гарантира, че непридружените ненавършили пълнолетие получават подходяща подкрепа, в предложението се предвижда, че на даден настойник/попечител не следва да се възлага отговорност за несъразмерно голям брой ненавършили пълнолетие (член 22, параграф 5, първа алинея). С оглед на задачите и отговорностите на настойника/попечителя, включително сроковете за различните етапи от процедурата по настоящия регламент, е необходимо броят на случаите, определени за всеки настойник/попечител, да е разумен, като предложението предвижда и въвеждането на подходяща система, която да следи работата на всеки настойник/попечител (член 22, параграф 4, втора алинея).

- **Използване на ускорена процедура по разглеждане и процедура на границата**

В настоящото предложение ускорената процедурата по разглеждане става задължителна при определени ограничени основания, свързани с *prima facie* явно неоснователни искания, например когато кандидатът прави явно противоречиви или неверни изявления, подвежда органите с невярна информация, или когато кандидатът идва от сигурна страна на произход. По същия начин дадена молба следва да бъде разгледана съгласно ускорената процедура по разглеждане, когато с нея явно се злоупотребява, например когато кандидатът се стреми към забавяне или затрудняване на изпълнението на решение за връщане или когато не е подал молба за международна закрила в държавата членка на първо незаконно влизане или в държавата членка, в която се намира законно, или когато кандидатът, чиято молба е в процес на разглеждане и който е подал молба в друга държава членка или се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване, е върнат обратно в съответствие с новите правила, предложени от Комисията по силата на Регламента „Дъблин“, без да е доказано, че неизпълнението на тези задължения от страна на кандидата се дължи на независещи от него обстоятелства (член 40, параграф 1).

Процедурите на границата, които обикновено са свързани с използването на задържане по време на процедурата, остават незадължителни и могат да се прилагат за разглеждането на допустимостта или основателността на молбите на същите основания, както при ускорената процедура по разглеждане. Ако не е взето решение в рамките на четири седмици, кандидатът получава правото да влезе и да остане на територията (член 41).

Предвид факта, че ускорената процедура по разглеждане става задължителна, че в повечето случаи има задържане при прилагането на процедурата на границата, че продължителността на двете процедури е кратка и че няма автоматично суспензивно действие след решение по която и да било от тези процедури, е необходимо за отделните кандидати да се прилагат всички процедурни гаранции, по-специално правото на изслушване в индивидуално интервю, устен превод и безплатна правна помощ и представителство (член 40, параграф 1 и член 41, параграф 1). Прилагането на тези процедури по отношение на непридружените ненавършили пълнолетие е ограничено (член 40, параграф 5 и член 41, параграф 5), като те не могат да се прилагат за кандидатите, които се нуждаят от специални процедурни гаранции, освен ако за тези кандидати може да се осигури подходяща подкрепа в рамките на тези процедури (член 19, параграф 3).

- **Допустимост на молбите**

Общото правило е, че молба за международна закрила следва да се разгледа по отношение на нейната основателност, за да се определи дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище)¹⁴. Когато дадена молба е обявена за недопустима съгласно настоящото предложение, не е необходимо разглеждане на основателността.

Настоящото предложение предвижда, че когато някое от основанията, свързани с допустимостта, посочени в предложението, е приложимо, молбата следва да бъде отхвърлена като недопустима (член 36, параграф 1), като разглеждането не следва да отнеме повече от един месец (член 34, параграф 1). Преди определяне на компетентната държава членка в съответствие с новите правила, предложени от Комисията по силата на Регламента „Дъблин“, първата държава членка, в която е подадена молба, следва да провери нейната допустимост, когато дадена страна, която не е държава членка, се счита за първа страна на убежище или сигурна трета страна за кандидата. За да се гарантира ефективното функциониране на дъблинската система, в предложението се предвижда, че продължителността на разглеждането на основанията, свързани с първа страна на убежище или сигурна трета страна, не следва да отнема повече от десет работни дни (член 34, параграф 1, втора алинея).

Молбата следва да се счита за недопустима, когато представлява последваща молба без нови елементи или факти от значение или когато отделна молба, подадена от съпруг, партньор или придружен ненавършил пълнолетие, не се счита за оправдана (член 36, параграф 1, букви в) и г).

Основанията, свързани с първа страна на убежище и сигурна трета страна, не следва да се прилагат по отношение на лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, които са презаселени в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно презаселването)¹⁵, в случай че тези лица решат да кандидатстват за статут на бежанец, след като вече се намират на територията на държавите членки.

Случаите, които попадат в обхвата на Регламента „Дъблин“ — включително когато друга държава членка е предоставила международна закрила, както е предвидено в предложената реформа на Регламента „Дъблин“ — следва да бъдат разгледани в рамките на дъблинската система (член 36, параграф 2).

Когато от дадена *prima facie* оценка е ясно, че дадена молба може бъде отхвърлена като явно неоснователна, тази молба може да бъде отхвърлена на това основание, без да се проверява нейната допустимост.

Предвид факта, че продължителността на процедурата за допустимост е много кратка и че в някои случаи решение по жалба, взето например на основание, свързано с първа страна на убежище, няма автоматично суспензивно действие, е необходимо да се гарантира, че на отделните кандидати са предоставени всички процедурни гаранции, по-специално правото да бъдат изслушани в индивидуално интервю, да им бъде осигурен устен превод и да получат безплатна правна помощ (член 36, параграф 1). Изключения от тези процедурни гаранции се предвиждат за случаите на последващи молби.

- **Обработване на последващи молби**

¹⁴ ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

¹⁵ ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

Настоящото предложение изяснява и опростява процедурата по отношение на обработването на последващи молби, като същевременно осигурява необходимите инструменти, за да се предотврати злоупотреба с използване на възможността, предоставена от последващите молби. Последваща молба е молба, подадена от същия кандидат в която и да било държава членка, след като предишна молба е била отхвърлена с окончателно решение (член 42, параграф 1). Последващата молба подлежи на предварително разглеждане, което да определи дали кандидатът представя нови елементи или факти от значение, които могат съществено да увеличат вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила (член 42, параграф 2). Ако това не е така, последващата молба следва да се отхвърли като недопустима или като явно неоснователна, когато молбата е толкова явно несъстоятелна или с нея се злоупотребява и съответно тя няма реални изгледи за успех (член 42, параграф 5).

Настоящото предложение предвижда, че предварителното разглеждане следва да се извърши въз основа на писмени сведения и индивидуално интервю. Въпреки това необходимостта от индивидуално интервю може да отпадне в случаите, когато от писмените сведения става ясно, че молбата не съдържа нови елементи или факти от значение или че тя е явно несъстоятелна и няма реални изгледи за успех (член 42, параграф 3). Освен това кандидатът няма право на безплатна правна помощ по време на предварителното разглеждане (член 15, параграф 3, буква в).

При последващи молби няма автоматично суспензивно действие и могат да се правят изключения от правото на отделното лице да остане на територията на държавата членка, когато последващата молба е отхвърлена като недопустима или явно неоснователна, или в случай на втора или по-нататъшна последваща молба, когато молбата е подадена в държава членка след окончателно решение, с което се отхвърля предишна последваща молба като недопустима, неоснователна или явно неоснователна (член 43). Комисията счита, че този подход е оправдан, като се има предвид, че молбата на отделния кандидат вече е била разгледана в рамките на административната процедура и от съд или правораздавателен орган, и когато на кандидата са били предоставени процедурни гаранции, включително индивидуално интервю, устен превод и безплатна правна помощ и представителство.

• **Понятия за сигурна страна**

В своето съобщение от 6 април 2016 г. Комисията счита, че важен аспект на общия подход е използването на механизмите за „сигурна страна“. По-специално Комисията обяви, че ще хармонизира процедурните последици от това понятие и ще премахне свободата на преценка за неговото използване.

Използването на понятията „първа страна на убежище“ и „сигурна трета страна“ дава възможност някои молби да бъдат обявявани за недопустими, когато закрилата може да се ползва в трета страна (член 36, параграф 1, букви а) и б). Двете понятия могат да се прилагат по отношение на даден кандидат след индивидуално разглеждане, включващо интервю за допустимост.

В настоящото предложение се изясняват двете понятия. И двете понятия се основават на съществуването на достатъчна закрила, както е определено в предложението (членове 44 и 45). Основната разлика между двете понятия е по отношение на отделния кандидат. Докато по смисъла на понятието за първа страна на убежище кандидатът се ползва от закрила в съответствие с Женевската конвенция или от достатъчна закрила в тази трета страна и той все още може да се ползва от тази закрила, при понятието за сигурна трета страна има възможност кандидатът да получи закрила в съответствие с

материалните норми на Женевската конвенция или достатъчна защита в съответствие с настоящото предложение. Тази разлика е причината, поради която настоящото предложение, по силата на действащата законодателна рамка, предвижда автоматично суспензивно действие на жалбата по отношение на решение, взето в съответствие с основанието за сигурна трета страна, но не и на основанието за първа страна на убежище (член 53, параграф 2, буква б). При прилагане на понятието за сигурна трета страна се счита, че е налице по-висок риск от евентуално нарушение на член 3 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), и следователно суспензивното действие на жалбата продължава да е необходимо, с цел осигуряване на ефективна правна защита в съответствие с член 13 от ЕКПЧ.

Що се отнася до понятието „сигурна трета страна“, в своето съобщение от 10 февруари 2016 г.¹⁶ Комисията насърчава всички държави членки да предвидят и да изискват използването на това понятие в националните си законодателства. В настоящото предложение Комисията предлага хармонизиран подход на ЕС за използването на това понятие при пълно спазване на международните задължения, залегнали в Хартата, ЕКПЧ и Женевската конвенция, така че да се гарантира, че то се прилага по един и същ начин във всички държави членки, и предлага също така сигурните трети страни да бъдат определени на равнището на Съюза посредством бъдещо изменение на настоящия регламент въз основа на условията, посочени в настоящия регламент, и след извършване на подробна, основана на доказателства оценка, включваща проучване по същество и широки консултации с държавите членки и съответните заинтересовани страни (член 46). И все пак, понятието за сигурна трета страна в отделни случаи може да се прилага пряко, въз основа на условията, определени в Регламента.

Използването на понятието „сигурна страна на произход“ позволява на държава членка да разгледа дадена молба въз основа на оборима презумпция, че страната на произход на кандидата е сигурна. Използването на това понятие позволява молбите да бъдат разгледани съгласно ускорената процедура по разглеждане (член 40, параграф 1, буква д) и когато молбата е отхвърлена като явно неоснователна на това основание, жалбата няма автоматично суспензивно действие (член 53, параграф 2, буква а).

През септември 2015 г. Комисията предложи приемането на регламент за установяване на общ списък на ЕС на сигурните страни на произход¹⁷ с цел да се улесни бързата обработка на молбите на лица от тези държави¹⁸. Комисията счита, че общият списък на сигурните страни на произход на ЕС трябва да бъде неразделна част от настоящия проект за регламент. Именно поради тази причина настоящото предложение включва предложението на Комисията за регламент за установяване на общ списък на ЕС на сигурните страни на произход със същия списък на страните въз основа на същите обосновки както в предложението, с малки изменения на текста предвид продължаващите дискусии между съзаконодателите (член 48). След като между съзаконодателите бъде постигнато споразумение по предложението на Комисията за установяване на общ списък на ЕС на сигурните страни на произход, предложението следва да бъде прието. Окончателният текст на този нов регламент ще трябва да се включи в Регламента относно процедурата за убежище, преди той да бъде приет, а

¹⁶ COM(2016) 85 final.

¹⁷ Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на общ списък на ЕС на сигурните страни на произход за целите на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, и за изменение на Директива 2013/32/ЕС (COM(2015) 452 final).

¹⁸ Предложеният общ списък на ЕС на сигурните страни на произход включва Албания, Босна и Херцеговина, Бивша югославска република Македония, Косово, Черна гора, Сърбия и Турция.

Регламентът за установяване на общ списък на ЕС на сигурните страни на произход следва да бъде отменен.

Целта е да се премине към напълно хармонизирано определяне на сигурните страни на произход и на сигурните трети страни на равнището на Съюза въз основа на предложения от Комисията, подпомагана от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището. Именно поради тази причина настоящото предложение включва клауза за изтичане на срока на действие, съгласно която държавите членки следва да запазят националното определяне на сигурни страни на произход или сигурни трети страни само до пет години от влизането в сила на настоящия проект за регламент (член 50, параграф 1).

- **Право на ефективна правна защита**

Като общо правило, за да бъде един кандидат в състояние да упражни правото си на ефективна правна защита, той има право да остане, докато изтече срокът за подаване на жалбата на първо ниво, и когато това право е упражнено от кандидата — до приключване на процедурата по правна защита (член 54, параграф 1). Само в ограничени случаи суспензивното действие на жалбата може да не е автоматично и отделният кандидат ще трябва да поиска от съда или правораздавателния орган да спре изпълнението на решението за връщане или съдът ще направи това служебно. Тогава, когато молбата е отхвърлена с отрицателно решение като явно неоснователна или като неоснователна в случаи, в които се прилага ускорената процедура по разглеждане или процедурата на границата, или като недопустима, защото кандидатът идва от първа страна на убежище или молбата представлява последваща молба, или когато молбата е отхвърлена поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея, съд или правораздавателен орган може да позволи на кандидата да остане, при подадено искане от негова страна, или *ex officio* да спре изпълнението на решението за връщане (член 54, параграф 2). Когато кандидатът подаде допълнителна жалба срещу първо или последващо решение по обжалване, по принцип той няма право да остане на територията на държавите членки (член 54, параграф 5).

При изключение от правото на средства за съдебна защита с автоматично суспензивно действие правата на кандидата следва да са гарантирани по подходящ начин, като му бъдат осигурени необходимият устен превод и правна помощ и като му бъде предоставено достатъчно време да изготви и внесе искането си в съда или правораздавателния орган. Освен това съгласно постановеното от Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) по дело *M.S.S. срещу Белгия и Гърция*¹⁹, в такава рамка съдът или правораздавателният орган следва да бъде в състояние да разгледа отрицателното решение на решаващия орган от фактическа и правна гледна точка. В тези случаи, като се вземат предвид решенията на ЕСПЧ по дело *I.M. срещу Франция*²⁰ и на Съда на Европейския съюз по дело *Dörr*²¹ и с оглед на стриктните срокове за подаване на жалба, Комисията предлага гаранциите, които в Директивата относно процедурите за убежище са приложими само за процедурата на границата, да се прилагат и за всички случаи, в които от кандидата се изисква да кандидатства отделно за временна закрила (член 54, параграф 3). На кандидата следва да бъде позволено да остане на територията до приключване на процедурата, с която трябва да се постанови дали той може да остане.

¹⁹ Решение на ЕСПЧ (голям състав) от 21 януари 2011 г. по дело *M.S.S. срещу Белгия и Гърция* (жалба № 30696/09).

²⁰ Решение на ЕСПЧ (пети състав) от 2 февруари 2012 г., по дело *I.M. срещу Франция* (жалба № 9152/09).

²¹ Решение на Съда на Европейския съюз по дело *Dörr*, C-136/03.

Това решение обаче следва да бъде взето в срок от един месец от подаването на жалбата (член 54, параграф 4).

- **Отнемане на международна закрила**

В своето предложение за Регламент относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище, Комисията предлага да се подсилят правилата за преразглеждане на статута, с цел да се провери дали продължават да са изпълнени критериите за допустимост, като се въведат систематични и редовни прегледи. Такова преразглеждане следва да се извършва, когато е налице съществена промяна в страната на произход, която е отразена на равнището на Съюза чрез информация за страната на произход и общ анализ, изготвени от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, и когато разрешенията за пребиваване се подновяват за първи път за бежанците и за първи и втори път за лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила. Решаващите органи отнемат, прекратяват или отказват да подновят статут, когато нуждата от закрила престане да съществува или когато възникнат основания за изключване след предоставянето на закрила. Процедурата за отнемане на международна закрила в настоящото предложение до голяма степен остава непроменена спрямо действащата законодателна рамка. Въпреки това, с оглед на предложеното редовно преразглеждане на статута беше счетено за необходимо да се засилят процедурните гаранции за отделните лица, като им се предостави възможност да представят своя случай в индивидуално интервю, а не само с помощта на писмени сведения, какъвто е случаят в момента, и като се осигури необходимият устен превод (член 52, параграф 1, буква б) и член 52, параграф 4). Лицата ще продължат да се ползват от правото на безплатна правна помощ и представителство (член 52, параграф 4).

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2, буква г) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Целта на настоящия регламент е да се рационализират, опростят и хармонизират процедурите на държавите членки чрез установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза. За постигането на тази цел са направени редица съществени промени в Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²² и тази директива следва да бъде отменена и заменена с регламент. Позоваванията на отменената директива следва да се считат за позовавания на настоящия регламент.
- (2) Общата политика в областта на убежището, която включва обща европейска система за убежище, основана на пълното и цялостно прилагане на Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена с Протокола от Ню Йорк от 31 януари 1967 г. (Женевска конвенция), е съставна част от целта на Европейския съюз за постепенно изграждане на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, отворено за онези, които, принудени от обстоятелствата, законно търсят закрила в Съюза. Тази политика следва да бъде ръководена от принципа на солидарност и справедливо поделение на отговорностите между държавите членки, включително на тези, свързани с финансовите последици от нея.
- (3) Общата европейска система за убежище се основава на общи стандарти за процедурите по предоставяне на убежище, признаването и закрилата, предлагани на равнището на Съюза, условията на приемане и система за определяне на държавата членка, която е компетентна за кандидатите за убежище. Независимо от постигнатия досега напредък в поетапното изграждане на общата европейска система за убежище, между държавите членки все още съществуват значителни различия по отношение на вида на използваните процедури, процентите на признаване, вида на предоставената закрила,

²² Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст) (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 60).

равнището на материалните условия на приемане и предимствата, предоставяни на кандидатите и на лицата, на които е предоставена международна закрила. Тези различия са важен фактор за вторични движения и подкопават целта да се гарантира, че в общата европейска система за убежище всички кандидати са еднакво третирани, независимо от това къде на територията на Съюза подават молба.

- (4) В съобщението си от 6 април 2016 г.²³ Комисията изложи възможностите, с които разполага за усъвършенстване на общата европейска система за убежище, а именно създаване на устойчива и справедлива система за определяне на държавата членка, която е компетентна за кандидатите за убежище, укрепване на системата Евродак, постигане на по-голяма последователност в системата за убежище на ЕС, предотвратяване на вторичните движения в Съюза, както и нов мандат за Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището. Това съобщение е в съответствие с призивите на Европейския съвет от 18—19 февруари 2016 г.²⁴ да се постигне напредък по реформирането на съществуващата рамка на ЕС, така че да се гарантира хуманна и ефективна политика в областта на убежището. В него също така се предлагат конкретни бъдещи действия в съответствие с цялостния подход към миграцията, изложен от Европейския парламент в неговия доклад по собствена инициатива от 12 април 2016 г.
- (5) За една добре функционираща обща европейска система за убежище е необходим значителен напредък по отношение на сближаването на националните системи за убежище. Настоящите различни процедури за предоставяне на убежище във всички държави членки следва да бъдат заменени с обща процедура за предоставяне и отнемане на международна закрила, приложима във всички държави членки съгласно Регламент (ЕС) № XXX/XXX на Европейския парламент и на Съвета (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище)²⁵, за осигуряване на навременността и ефективността на процедурата. Молбите за международна закрила от граждани на трети държави и лица без гражданство следва да бъдат разглеждани в рамките на процедура, която се ръководи от едни и същи правила, независимо в коя държава членка е подадена молбата, за да се осигурят справедливост при обработването на молбите за международна закрила, яснота и правна сигурност за отделните кандидати.
- (6) Общата процедура за предоставяне и отнемане на международна закрила следва да ограничи вторичните движения на кандидати за международна закрила между държавите членки, когато тези движения биха били предизвикани от различия в правните рамки, чрез заместване на сегашните диспозитивни норми с хармонизирани правила и чрез изясняване на правата и задълженията на кандидатите и на последиците от неспазване на тези задължения, и следва да създаде равностойни условия за прилагането на Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище) в държавите членки.
- (7) Настоящият регламент следва да се прилага по отношение на всички молби за международна закрила, отправени на територията на държавите членки,

²³ COM(2016) 197 final.

²⁴ EUCO 19.2.2016 г., SN 1/16.

²⁵ ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

включително отпращаните на външната граница, в териториалното море или в транзитните зони на държавите членки, както и по отношение на отнемането на международна закрила. Лицата, търсещи международна закрила, които се намират в териториалното море на държава членка, следва да бъдат свалени на сушата, а техните молби — разгледани в съответствие с настоящия регламент.

- (8) Настоящият регламент следва да се прилага по отношение на молбите за международна закрила в процедура, в която се проверява дали кандидатите отговарят на условията за предоставяне на международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище). Освен международна закрила държавите членки могат също така да предоставят съгласно националното си законодателство други национални хуманитарни статuti на лицата, които не отговарят на условията за статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила. С цел да се рационализират процедурите в държавите членки, държавите членки следва да имат възможност да прилагат настоящия регламент и по отношение на молби за всякакъв вид друга такава закрила.
- (9) По отношение на третирането на лицата, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, държавите членки са обвързани със задължения по силата на международните правни актове, по които са страни.
- (10) Ресурсите на фонд „Убежище, миграция и интеграция“ следва да се мобилизират, за да се осигури подходяща подкрепа за усилията на държавите членки в прилагането на настоящия регламент, по-специално за онези държави членки, чиито системи за убежище и приемане са изправени пред специфичен и несъразмерно голям натиск.
- (11) Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището следва да осигурява на държавите членки необходимата оперативна и техническа помощ при прилагането на настоящия регламент, по-специално чрез предоставяне на експерти, които да подпомагат националните органи при приемането, регистрирането и разглеждането на молбите за международна закрила, както и чрез предоставяне на актуална информация за трети страни, включително информация относно страните на произход и насоки относно положението в конкретни страни на произход. При прилагането на настоящия регламент държавите членки следва да вземат предвид оперативните стандарти, показатели, насоки и най-добри практики, разработени от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището.
- (12) В интерес на правилното определяне на лицата, които се нуждаят от закрила, като бежанци по смисъла на член 1 от Женевската конвенция или като лица, отговарящи на условията за субсидиарна закрила, всеки кандидат следва да има ефективен достъп до процедурата, възможност да сътрудничи на компетентните органи и да влиза във връзка с тях по подходящ начин, за да представи съответните факти по своя случай, както и да разполага с достатъчни процедурни гаранции за разглеждане на молбата му на всички етапи от процедурата.
- (13) На кандидата следва да се осигури реална възможност да представи на решаващия орган всички елементи от значение, с които разполага. Ето защо кандидатът следва, с ограничен брой изключения, да се ползва от правото да бъде изслушан чрез индивидуално интервю във връзка с допустимостта или основателността на неговата молба, според случая. С цел ефективно

упражняване на правото на индивидуално интервю, на кандидата следва да съдейства устен преводач и да бъде предоставена възможността да изложи изчерпателно обясненията си относно основанията за своята молба. На кандидата следва да се даде достатъчно време да се подготви и да се консултира със своя правен или друг съветник, като той може да бъде подпомаган от правния или друг съветник по време на интервюто. Индивидуалното интервю следва да се провежда при условия, които осигуряват нужната поверителност, и от подходящо обучени и компетентни служители, включително, когато е необходимо, от служители на органи на други държави членки или експерти, изпратени от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището. Индивидуалното интервю може да не се проведе само когато решаващият орган може да вземе положително решение относно молбата или е на мнение, че кандидатът не е в състояние или е в невъзможност да бъде разпитван поради трайно независещи от неговата воля обстоятелства. Като се има предвид, че индивидуалното интервю е съществена част от разглеждането на молбата, интервюто следва да се записва, а на кандидатите и на техните правни съветници следва да бъде даден достъп до записа, както и до доклада или стенограмата от интервюто, преди вземането на решение от страна на решаващия орган или, в случай на ускорена процедура по разглеждане, едновременно с вземането на решение.

- (14) В интерес както на държавите членки, така и на кандидатите е да се гарантира правилното определяне на нуждите от международна закрила още на етапа на административната процедура, като се предоставят качествена информация и правна помощ, водещи до по-ефективно и по-качествено вземане на решения. За тази цел достъпът до правна помощ и представителство следва да е неразделна част от общата процедура за международна закрила. С цел да се осигури ефективната защита на правата на кандидата, по-специално правото на защита и принципа на справедливост, както и да се гарантира процесуалната икономия, на кандидатите следва, по тяхно искане и при спазване на условията, определени в настоящия регламент, да се осигурят безплатна правна помощ и представителство по време на административната процедура и процедурата по обжалване. Безплатната правна помощ и представителство следва да бъдат предоставяни от лица, които имат право да ги предоставят съгласно националното законодателство.
- (15) Някои кандидати могат да се нуждаят от специални процедурни гаранции поради, *inter alia*, своята възраст, пол, сексуална ориентация, полова идентичност, увреждане, тежко заболяване, психични разстройства или вследствие на изтезания, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо, сексуално или основано на пола насилие. Необходимо е систематично да се оценява дали отделните кандидати се нуждаят от специални процедурни гаранции и тези кандидати да се идентифицират на възможно най-ранен етап след подаване на молбата и преди вземането на решение.
- (16) За да се гарантира, че идентифицирането на кандидатите, нуждаещи се от специални процедурни гаранции, се извършва възможно най-рано, служителите на органите, компетентни за приемането и регистрирането на молбите, следва да бъдат подходящо обучени за откриване на признаци на уязвимост, както и да получат подходящи указания за тази цел. Допълнителните мерки във връзка с откриването и документирането на симптоми и следи от изтезания или друго тежко физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие, в

рамките на процедурите, обхванати от настоящия регламент, следва да се основават, *inter alia*, на Наръчника за ефективно разследване и документиране на изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унизително третиране или наказание (Истанбулски протокол).

- (17) На кандидатите, за които е установено, че се нуждаят от специални процедурни гаранции, следва да бъде предоставена подходяща подкрепа, включително достатъчно време, с цел създаване на условията, необходими за техния ефективен достъп до процедурите и за представяне на елементите, необходими за обосноваване на молбата им за международна закрила. Когато не е възможно да се осигури подходяща подкрепа в рамките на ускорената процедура по разглеждане или на процедурата на границата, тези процедури не следва да се прилагат спрямо кандидат, който се нуждае от специални процедурни гаранции. Нуждата от специални процедурни гаранции от естество, което би могло да възпрепятства прилагането на ускорената процедура или процедурата на границата, следва също да означава, че на кандидата са предоставени допълнителни гаранции в случаите, когато неговата жалба няма автоматично суспензивно действие, с цел да се осигури ефективна правна защита в конкретните обстоятелства на кандидата.
- (18) С цел да се осигури реална равнопоставеност на кандидатите от мъжки и женски пол, процедурите за разглеждане следва да отчитат въпросите, свързани с пола. По-конкретно индивидуалните интервюта следва да бъдат организирани по начин, който предоставя възможност както на кандидатите от женски пол, така и на кандидатите от мъжки пол да говорят за своите преживявания в миналото в случаи, свързани с преследване, основано на пола. За тази цел на жените следва да се даде реална възможност да бъдат интервюирани отделно от своите съпрузи, партньори или други членове на семейството. Когато е възможно, на жените и момичетата следва да бъдат осигурявани устни преводачи и интервюиращи от женски пол. Медицинските прегледи на жените и момичетата следва да се извършват от лекарки, по-специално с оглед на обстоятелството, че кандидатът от женски пол може да е жертва на насилие, основано на пола. Сложният характер на исканията, свързани с пола, следва да бъде надлежно отчетен при процедурите, основаващи се на понятията за първа страна на убежище, сигурна трета страна и сигурна страна на произход, и при понятието за последващи молби.
- (19) Когато в рамките на обработването на молбата кандидатът се претърсва, това претърсване следва да се извършва от лице от същия пол. Това не следва да засяга претърсването, извършвано поради съображения за сигурност въз основа на националното право.
- (20) Висшият интерес на детето следва да бъде от първостепенно значение за държавите членки при прилагането на настоящия регламент, в съответствие с член 24 от Хартата и Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. При преценяването на висшия интерес на детето държавите членки следва по-специално да вземат предвид благосъстоянието и социалното развитие на ненавършилия пълнолетие, включително неговия произход. С оглед на член 12 от Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето относно правото на детето да бъде изслушано, решаващият орган предоставя на ненавършилия пълнолетие възможността за индивидуално интервю, освен ако това явно не е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие.

- (21) Общата процедура рационализира сроковете за достъпа на отделните лица до процедурата, за разглеждането на молбата от решаващия орган, както и за разглеждането на жалби на първо ниво от съдебните органи. Като се има предвид, че несъразмерно голям брой едновременно подадени молби може да създаде риск от забавяне на достъпа до процедурата и на разглеждането на молбите, е възможно понякога да е необходима известна гъвкавост за удължаване на тези срокове по изключение. Въпреки това, за да се гарантира ефективността на процеса, удължаването на тези срокове следва да е крайна мярка, като се има предвид, че държавите членки следва редовно да правят преглед на своите нужди по отношение на поддържането на ефективна система за убежище, включително чрез изготвяне на планове за действие при извънредни ситуации, когато е необходимо, и като се има предвид, че Агенцията на Европейският съюз в областта на убежището следва да предоставя на държавите членки необходимата оперативна и техническа помощ. Когато държавите членки предвиждат, че няма да бъдат в състояние да спазят определените срокове, те следва да поискат съдействие от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището. Когато такова искане не е отправено и поради несъразмерно големия натиск системата за убежище в дадена държава членка става неефективна до степен, че се застрашава функционирането на общата европейска система за убежище, Агенцията може, въз основа на решение за изпълнение на Комисията, да вземе мерки в подкрепа на тази държава членка.
- (22) Достъпът до общата процедура следва да се основава на тристепенен подход, състоящ се от отправяне, регистриране и подаване на молба. Отправянето на молба е първата стъпка, която задейства прилагането на настоящия регламент. За гражданин на трета държава или лице без гражданство се счита, че са отправили молба, при изразено желание за получаване на международна закрила от държава членка. Такова желание може да се изрази във всякаква форма и отделните кандидати не следва задължително да използват конкретни думи като международна закрила, убежище или субсидиарна закрила. Определящият елемент следва да бъде изразен от гражданин на трета държава или лице без гражданство страх от преследване или тежки посегателства при връщане в неговата страна на произход или, в случая на лице без гражданство, в държавата на предишното му обичайно пребиваване. При съмнение дали дадено изявление може да се разбира като молба за международна закрила, гражданинът на трета държава или лицето без гражданство следва да бъдат изрично попитани дали желаят да получат международна закрила. От момента, в който кандидатът отправи молба, той следва да се ползва от правата съгласно настоящия регламент и Директива XXX/XXX/ЕС (Директивата за условията на приемане)²⁶.
- (23) Молбата следва да се регистрира веднага след нейното отправяне. На този етап органите, компетентни за приемане и регистриране на молбите, включително граничната охрана, полицията, имиграционните органи и органите, отговарящи за местата за задържане, следва да регистрират молбата заедно с личните данни на отделния кандидат. Тези органи следва да информират кандидата за неговите права и задължения, както и за последиците за кандидата при неспазване на тези задължения. Кандидатът следва да получи документ, удостоверяващ, че е отправена молба. Сроктът за подаване на молба започва да тече от момента на нейното регистриране.

²⁶

ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

- (24) Подаването на молбата е действието, с което се формализира молбата за международна закрила. На кандидата следва да се предостави необходимата информация за това как и къде да подаде своята молба, както и следва да му бъде предоставена реална възможност да направи това. На този етап от кандидата се изисква да представи всички елементи, необходими за обосноваване и попълване на молбата, с които разполага. Сроктът за административната процедура започва да тече от момента на подаване на молбата. В този момент на кандидата следва да бъде предоставен документ, който удостоверява статута му на кандидат и който следва да бъде валиден за срока на правото му да остане на територията на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата.
- (25) Кандидатът следва да бъде надлежно информиран за своите права и задължения своевременно и на език, който разбира или който с основание може да се счита, че разбира. Предвид факта, че молбата може да бъде отхвърлена поради отказ от нея, например когато кандидатът откаже да сътрудничи на националните органи, като не предостави елементите, необходими за разглеждането на молбата, и не предостави своите дактилоскопични отпечатъци или портретна снимка, или не подаде молбата си в определения срок, е необходимо кандидатът да бъде информиран за последиците при неспазване на тези задължения.
- (26) За да бъдат в състояние да изпълнят задълженията си по настоящия регламент, служителите на органите, компетентни за приемането и регистрирането на молбите, следва да притежават съответните познания и да са преминали необходимото обучение в областта на международната закрила, включително с подкрепата на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището. Те също така трябва да получат подходящите средства и указания, за да могат ефективно да изпълняват своите задачи.
- (27) За да се улесни достъпът до процедурата на граничните контролно-пропускателни пунктове и на местата за задържане, следва да се предостави информация относно възможността да се кандидатства за международна закрила. Посредством услугите на устен преводач следва да се гарантира осъществяването на основна комуникация, чрез която компетентните органи да разберат дали лицата заявяват желанието си да получат международна закрила.
- (28) В настоящия регламент следва да се предвиди възможност кандидатите да подават молби от името на своите съпрузи, партньори, с които се намират в стабилна и трайна връзка, както и от името на зависими пълнолетни и ненавършили пълнолетие. Тази възможност позволява съвместно разглеждане на молбите. Правото на всяко лице да търси международна закрила е гарантирано от факта, че ако кандидатът не подаде молба от името на съпруг, партньор, зависим пълнолетен или ненавършил пълнолетие в определения срок за подаване на молба, съпругът или партньорът могат да направят това от свое име, а на зависимия пълнолетен и ненавършилия пълнолетие следва да се окаже съдействие от решаващия орган. Въпреки това, ако подаването на отделна молба не е оправдано, тя следва да се разглежда като недопустима.
- (29) За да се гарантира, че непридружените ненавършили пълнолетие имат ефективен достъп до процедурата, винаги следва да им бъде определян настойник/попечител. Настойникът/попечителят следва да бъде лице или представител на организация, назначени да помагат и напътстват ненавършилия пълнолетие в хода на процедурата, с цел да се защитят висшият интерес на

детето и неговото общо благосъстояние. Когато е необходимо, настойникът/попечителят следва да упражнява правата на ненавършили пълнолетие. За да се осигури ефективна подкрепа на непридружените ненавършили пълнолетие, на настойниците/попечителите не следва да се възлага да отговарят едновременно за несъразмерно голям брой непридружени ненавършили пълнолетие. Държавите членки следва да назначат субекти или лица, отговарящи за подкрепата, надзора и мониторинга на настойниците/попечителите при изпълнението на техните задачи. Непридружените ненавършили пълнолетие следва да подават молба от свое име чрез настойника/попечителя. С цел да се защитят правата и процедурните гаранции на непридружените ненавършили пълнолетие, срокът за подаване на тяхната молба следва да започне да тече от момента, когато им бъде назначен настойник/попечител и те се срещнат с него. Когато настойникът/попечителят не подаде молбата в определения срок, на непридружения ненавършил пълнолетие следва да се даде възможност да подаде молбата от свое име със съдействието на решаващия орган. Фактът, че непридружен ненавършил пълнолетие избира да подаде молба от свое име, не следва да изключва назначаването на настойник/попечител.

- (30) С цел да се гарантират правата на кандидатите, решенията по всички молби за международна закрила следва да се вземат въз основа на фактите, обективно, безпристрастно и на индивидуална основа, след обстойно разглеждане, при което се вземат предвид всички елементи, предоставени от кандидата, както и конкретните обстоятелства на кандидата. За да се осигури щателно разглеждане на молбите, решаващият орган следва да вземе предвид релевантната, точна и актуална информация, свързана с положението в страната на произход на кандидата, получена от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и от други източници като Върховния комисар на ООН за бежанците. Решаващият орган следва да вземе предвид и всеки имащ отношение общ анализ на информацията относно страната на произход, разработен от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището. Всяко отлагане на приключването на процедурата трябва да бъде изцяло в съответствие със задълженията на държавите членки съгласно Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище) и с правото на добра администрация, без да се засягат ефективността и справедливостта на процедурата съгласно настоящия регламент.
- (31) С цел да се гарантират правата на кандидата, решението относно неговата молба следва да се постанови писмено. Когато с решението не се предоставя международна закрила, кандидатът трябва да получи мотивите за решението и информация за последиците от решението, както и за това как може да обжалва това решение. Без да се засягат правото на кандидата да остане и принципът на забрана за връщане, това решение може да включва или може да бъде издадено заедно с решение за връщане, в съответствие с член 6 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁷.
- (32) Необходимо е решенията по молбите за международна закрила да се вземат от органи, чиито служители притежават съответните познания и са преминали необходимото обучение в областта на международната закрила и които

²⁷

Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

извършват своята дейност при стриктно спазване на приложимите етични принципи. Това следва да се отнася за служителите на органи от други държави членки и експертите, изпращани от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, за да подпомогнат решаващия орган на дадена държава членка за разглеждането на молбите за международна закрила.

- (33) Без да се засяга провеждането на точно и пълно разглеждане на молбите за международна закрила, в интерес както на държавите членки, така и на кандидатите е решението да бъде взето възможно най-скоро. Следва да се определят максимално допустими срокове за продължителността на административната процедура, както и за първото ниво на обжалване, за да се рационализира процедурата за международна закрила. По този начин кандидатите следва да могат да получат решение по молбите си във възможно най-кратък срок във всички държави членки, като така се гарантира бърза и ефективна процедура.
- (34) С цел да се съкрати цялостното времетраене на процедурата в определени случаи, държавите членки следва да разполагат с гъвкавост, в съответствие с националните си нужди, да дават предимство на дадена молба, като я разглеждат преди други, подадени преди това молби, без да се отклоняват от обичайно приложимите процедурни срокове, принципи и гаранции.
- (35) Преди определянето на компетентната държава членка в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX на Европейския парламент и на Съвета (Регламента „Дъблин“)²⁸, първата държава членка, в която е подадена молба, следва да разгледа нейната допустимост, когато страна, която не е държава членка, се счита за първа страна на убежище или сигурна трета страна за кандидата. Освен това дадена молба следва да се счита за недопустима, когато представлява последваща молба без нови елементи или факти от значение, и когато отделна молба, подадена от съпруг, партньор, зависим пълнолетен или ненавършил пълнолетие, не се счита за оправдана.
- (36) Понятието за първа страна на убежище следва да се прилага като основание за недопустимост, когато може основателно да се приеме, че друга държава ще предостави закрила в съответствие с материалните норми на Женевската конвенция или че на кандидата ще бъде осигурена достатъчна закрила в тази държава. По-специално държавите членки не следва да разглеждат основателността на дадена молба, когато първа страна на убежище е предоставила на кандидата статут на бежанец или достатъчна закрила. Държавите членки следва да процедурат по този начин само когато са убедени — включително, когато е необходимо или целесъобразно, въз основа на гаранции, получени от съответната трета страна — че кандидатът се ползва и ще продължи да се ползва със закрила в тази страна в съответствие с Женевската конвенция или че се ползва и ще продължи да се ползва с достатъчна закрила, по-специално по отношение на правото на законно пребиваване, подходящ достъп до пазара на труда, приемни центрове, здравеопазване и образование, както и правото на събиране на семейството в съответствие с международните стандарти за правата на човека.
- (37) Понятието за сигурна трета страна следва да се прилага като основание за недопустимост, когато от кандидата разумно може да се очаква, поради връзка с третата страна, в това число страна, през която е преминал транзитно, да

²⁸

ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

потърси закрила в тази страна, и съществуват основания да се счита, че кандидатът ще бъде приет или обратно приет в тази страна. Държавите членки следва да процедурат по този начин само когато са убедени — включително, когато е необходимо или целесъобразно, въз основа на гаранции, получени от съответната трета страна — че кандидатът ще има възможността да получи закрила в съответствие с материалните норми на Женевската конвенция или че ще се ползва с достатъчна закрила, по-специално по отношение на правото на законно пребиваване, подходящ достъп до пазара на труда, приемни центрове, здравеопазване и образование, както и правото на събиране на семейството в съответствие с международните стандарти за правата на човека.

- (38) Молбата за международна закрила следва да се разгледа по отношение на нейната основателност, за да се определи дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище). Когато дадена молба е обявена за недопустима съгласно настоящия регламент, не е необходимо разглеждане на основателността. Когато обаче от *prima facie* оценка е ясно, че дадена молба може бъде отхвърлена като явно неоснователна, то тази молба може да бъде отхвърлена на това основание, без да се разглежда нейната допустимост.
- (39) Разглеждането на дадена молба следва да бъде ускорено и да приключи в рамките на не повече от два месеца в случаите, когато молбата е явно неоснователна, тъй като се злоупотребява с нея, включително когато кандидатът идва от сигурна страна на произход или подава молба единствено за да забави или затрудни изпълнението на решение за извеждане, или когато са налице сериозни опасения, свързани с националната сигурност и обществения ред, когато кандидатът не кандидатства за международна закрила в първата държава членка на влизане или в държавата членка на законно пребиваване, или когато кандидат, чиято молба е в процес на разглеждане и който е подал молба в друга държава членка или който се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване, е приет обратно съгласно Регламента „Дъблин“. В последния случай разглеждането на молбата не следва да се ускорява, ако кандидатът е в състояние да обоснове с доказателства заминаването си за друга държава членка без разрешение, подаването на молба в друга държава членка или факта, че по други причини не е бил на разположение на компетентните органи, например че не е бил информиран по подходящ начин и своевременно за своите задължения. Освен това ускорената процедура по разглеждане може да се прилага за непридружени ненавършили пълнолетие само в ограничени случаи, определени в настоящия регламент.
- (40) Голям брой молби за международна закрила се подават на границата или в транзитна зона на държавата членка, преди да е взето решение за влизането на кандидата. Държавите членки следва да могат да предвидят разглеждане за допустимост или разглеждане за основателност, които да позволят вземане на решение на място по тези молби, при ясно определени обстоятелства. Процедурата на границата не трябва да отнема повече от четири седмици, като след този период на кандидатите следва да бъде позволено влизане на територията на държавата членка. Само когато несъразмерно голям брой кандидати подават молби на границата или в транзитна зона, процедурата на границата може да се прилага на места в близост до границата или до транзитната зона. Процедура на границата може да се прилага за непридружени

ненавършили пълнолетие само в ограничени случаи, определени в настоящия регламент.

- (41) Понятието „обществен ред“ може, *inter alia*, да обхваща осъждане за извършване на тежко престъпление.
- (42) При условие че даден кандидат може да представи основателна причина, липсата на документи при влизане или използването на подправени документи не следва сами по себе си да водят до автоматично прибягване към ускорена процедура по разглеждане или процедура на границата.
- (43) Когато кандидат изрично оттегли своята молба по собствена инициатива или не спази задълженията си, произтичащи от настоящия регламент, Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“) или Директива XXX/XXX/ЕС (Директивата за условията на приемане), като по този начин мълчаливо оттегли молбата си, разглеждането на молбата следва да бъде прекратено и тя следва да бъде отхвърлена поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея, като всяка следваща молба в държавите членки, подадена от същия кандидат след това решение, следва да се счита за последваща молба. Въпреки това мълчаливото оттегляне не трябва да бъде автоматично и на кандидата следва да се даде възможност да се яви пред решаващия орган и да докаже, че неизпълнението на тези задължения се дължи на независещи от неговата воля обстоятелства.
- (44) Когато кандидат отправи последваща молба, без да представи нови доказателства или факти, които значително увеличават вероятността да отговори на условията за предоставяне на международна закрила или които са свързани с причините, поради които предишната молба е била отхвърлена като недопустима, тази последващата молба не следва да подлежи на нова пълна процедура по разглеждане. В тези случаи след предварително разглеждане молбата следва да бъде отхвърлена като недопустима или явно неоснователна, когато е толкова явно несъстоятелна или с нея се злоупотребява и съответно тя няма реални изгледи за успех, в съответствие с принципа на сила на пресъдено нещо. Предварителното разглеждане се извършва въз основа на писмени сведения и индивидуално интервю, като индивидуалното интервю обаче може да отпадне в случаите, когато от писмените сведения става ясно, че молбата не съдържа нови елементи или факти от значение или че тя е явно несъстоятелна и няма реални изгледи за успех. При последващи молби могат да се правят изключения от правото на отделното лице да остане на територията на държавата членка, след като последваща молба е отхвърлена като недопустима или неоснователна, или в случай на втора или по-нататъшна последваща молба — веднага щом е отправена молба в която и да било държава членка след окончателно решение, с което предишна последваща молба е била отхвърлена като недопустима, неоснователна или явно неоснователна.
- (45) Основно съображение при преценката дали една молба за международна закрила е основателна, е сигурността на кандидата в неговата страна на произход. Предвид факта, че Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище) има за цел постигането на висока степен на сближаване по отношение на условията, на които трябва да отговарят гражданите на трети държави и лицата без гражданство, за да им бъде предоставена международна закрила, настоящият регламент установява общи критерии за определянето на трети страни като сигурни страни на произход и

също така, с оглед на необходимостта от подсилване на прилагането на понятието за сигурна страна на произход като основен инструмент в подкрепа на бързото обработване на молбите, за които има вероятност да са неоснователни, в настоящия регламент се съдържа общ списък на ЕС на сигурните страни на произход.

- (46) Фактът, че дадена трета страна фигурира в общия списък на ЕС на сигурните страни на произход не може да представлява абсолютна гаранция за сигурността на гражданите на тази страна и следователно не премахва необходимостта от подходящо индивидуално разглеждане на молбите за международна закрила. По своята същност оценката, върху която почива определянето, може да отчита само общата ситуация във въпросната страна в граждански, правен и политически аспект, както и въпроса дали субектите, които извършват преследване или изтезания или проявяват нечовешко или унижително отношение, или налагат нечовешко или унижително наказание, биват санкционирани, когато бъдат посочени за отговорни за тези си действия в тази страна. Поради тази причина, когато даден кандидат демонстрира, че са налице сериозни причини да се счита, че съответната страна не е сигурна, що се отнася до неговите конкретни обстоятелства, не може повече да се счита, че определянето на тази страна като сигурна страна се отнася до него.
- (47) Що се отнася до определянето на сигурни трети страни на равнището на Съюза, настоящият регламент предвижда съществуването на такова определяне. Трети страни следва да бъдат определяни като сигурни трети страни на равнището на Съюза чрез изменение на настоящия регламент въз основа на посочените в него условия и след извършване на подробна, основана на доказателства оценка, включваща проучване по същество и широки консултации с държавите членки и съответните заинтересовани страни.
- (48) При създаването на общ списък на ЕС на сигурните страни на произход и общ списък на ЕС на сигурните трети страни следва да се преодолеят някои от съществуващите различия между националните списъци на държавите членки на сигурните страни. Въпреки че държавите членки следва да запазят правото си да прилагат или въвеждат законодателство, позволяващо определянето на национално равнище на трети страни, различни от определените като сигурни трети страни на равнището на Съюза или от посочените в общия списък на ЕС сигурни страни на произход, с установяването на такова общо определяне или списък следва да се гарантира, че понятието се прилага от всички държави членки по еднакъв начин по отношение на кандидатите, чиито страни на произход фигурират в общия списък или които имат връзка със сигурна трета страна. Това следва да способства за сближаване в прилагането на процедурите, а следователно и да възпре вторичните движения на кандидати за международна закрила. Поради тази причина възможността за използване на националните списъци или определяне трябва да отпадне в срок от пет години от влизането в сила на настоящия регламент.
- (49) Комисията, подпомагана от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, следва редовно да извършва преглед на ситуацията в третите страни, определени като сигурни трети страни на равнището на Съюза или включени в общия списък на ЕС на сигурните страни на произход. В случай на внезапно влошаване на положението в такава трета страна, Комисията следва да бъде в състояние да спре действието на определянето на тази трета страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или да отстрани временно тази

трета страна от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход за ограничен срок посредством делегиран акт в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Освен това в този случай Комисията следва да предложи изменение, съгласно което третата страна вече да не бъде определена като сигурна трета страна на равнището на Съюза или третата страна да бъде заличена от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход, в срок от 3 месеца след приемането на делегирания акт за спиране на действието на определянето или за временно отстраняване, отнасящо се до третата страна.

- (50) За целите на тази обоснована оценка Комисията следва да вземе предвид редица източници на информация, с които разполага, включително и по-специално своите годишни доклади за напредъка на третите страни, определени от Европейския съвет за страни кандидатки, редовните доклади на Европейската служба за външна дейност и информацията от държавите членки, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, Върховния комисар на ООН за бежанците, Съвета на Европа, както и други значими международни организации. Комисията следва да може да удължи срока на спиране на действието на определянето на дадена трета страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или на временно отстраняване на дадена трета страна от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход с шест месеца, с възможност за еднократно подновяване на това удължаване. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване по подходящ начин на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.
- (51) Когато изтече срокът на валидност на делегирания акт и на неговите удължавания, без да е приет нов делегиран акт, следва да бъде прекратено спирането на действието на определянето на третата страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или временното ѝ отстраняване от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход. Това не засяга предложенията за изменение за заличаване на третата страна от списъците.
- (52) Комисията, със съдействието на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, следва редовно да извършва преглед на положението в третите страни, които са били заличени от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход или сигурните трети страни, включително когато държава членка уведоми Комисията, че счита, въз основа на обоснована оценка, че след настъпила промяна в положението в дадена трета страна, последната отново отговаря на посочените в настоящия регламент условия за определянето ѝ като сигурна. В такъв случай държавите членки могат само да определят тази трета страна като сигурна страна на произход или сигурна трета страна на национално равнище, доколкото Комисията няма възражения срещу това определяне. Когато Комисията счита, че въпросните условия са изпълнени, тя може да предложи изменение на определянето на сигурни трети страни на равнището на Съюза или на общия списък на ЕС на сигурните страни на произход, с което да се добави съответната трета страна.
- (53) Що се отнася до сигурните страни на произход, следвайки заключенията на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 20 юли 2015 г., в които държавите членки се съгласиха всички държави членки да направят приоритетно оценка на

сигурността на Западните Балкани, на 2 септември 2015 г. Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището организира среща на експертно равнище с държавите членки, на която беше постигнат широк консенсус за това, че Албания, Босна и Херцеговина, Косово^{*29}, бившата югославска република Македония, Черна гора и Сърбия следва да се считат за сигурни страни на произход по смисъла на настоящия регламент.

- (54) Въз основа на многобройни източници на информация, включително и по-специално докладите на Европейската служба за външна дейност и информацията от държавите членки, Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, Върховния комисар на ООН за бежанците, Съвета на Европа и други значими международни организации, за редица трети страни се счита, че изпълняват условията за определяне като сигурни страни на произход.
- (55) Що се отнася до Албания, адекватна правна уредба за защита от преследване и лошо отношение е гарантирана чрез материално и процесуално законодателство за защита на правата на човека и за борба с дискриминацията, включително участие във всички основни международни договори в областта на правата на човека. През 2014 г. Европейският съд по правата на човека установи нарушения по четири от общо 150 подадени жалби. Няма данни за случаи на експулсиране, извеждане или екстрадиране на собствени граждани към трети държави, в които, *inter alia*, съществува сериозен риск да им бъде наложено смъртно наказание, да бъдат подложени на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или в които животът или свободата им биха били застрашени поради тяхната раса, религия, гражданство, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически убеждения, или в които има сериозен риск от експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга трета държава. През 2014 г. държавите членки са счели, че 7,8 % (1040) от молбите за предоставяне на убежище, подадени от граждани на Албания, са основателни. Най-малко осем държави членки са определили Албания като сигурна страна на произход. Албания е определена за страна кандидатка от Европейския съвет. Към момента на определянето е направена оценката, че Албания отговаря на критериите, установени от Европейския съвет в Копенхаген на 21—22 юни 1993 г. по отношение на стабилността на институциите, гарантиращи демокрацията, върховенството на правото, правата на човека и зачитането и закрилата на малцинствата, а за да стане членка, Албания ще трябва да продължи да отговаря на тези критерии в съответствие с препоръките от годишния доклад за напредъка.
- (56) Що се отнася до Босна и Херцеговина, конституцията ѝ предоставя основание за поделение на правомощията между съставните ѝ народи. Адекватна правна уредба за защита от преследване и лошо отношение е гарантирана чрез материално и процесуално законодателство за защита на правата на човека и за борба с дискриминацията, включително участие във всички основни международни договори в областта на правата на човека. През 2014 г. Европейският съд по правата на човека установи нарушения по пет от общо 1196 подадени жалби. Няма данни за случаи на експулсиране, извеждане или екстрадиране на собствени граждани към трети държави, в които, *inter alia*, съществува сериозен риск да им бъде наложено смъртно наказание, да бъдат

²⁹

*Това название не засяга позициите по отношение на статута и е съобразено с Резолюция 1244/99 на Съвета за сигурност на ООН и становището на Международния съд относно обявяването на независимост от страна на Косово.

подложени на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или в които животът или свободата им биха били застрашени поради тяхната раса, религия, гражданство, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически убеждения, или в които има сериозен риск от експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга трета държава. През 2014 г. държавите членки са счели, че 4,6 % (330) от молбите за предоставяне на убежище, подадени от граждани на Босна и Херцеговина, са основателни. Най-малко девет държави членки са определили Босна и Херцеговина като сигурна страна на произход.

- (57) Що се отнася до бившата югославска република Македония, адекватна правна уредба за защита от преследване и лошо отношение е гарантирана чрез материално и процесуално законодателство за защита на правата на човека и за борба с дискриминацията, както и чрез участие във всички основни международни договори в областта на правата на човека. През 2014 г. Европейският съд по правата на човека установи нарушения по шест от общо 502 подадени жалби. Няма данни за случаи на експулсиране, извеждане или екстрадиране на собствени граждани към трети държави, в които, *inter alia*, съществува сериозен риск да им бъде наложено смъртно наказание, да бъдат подложени на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или в които животът или свободата им биха били застрашени поради тяхната раса, религия, гражданство, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически убеждения, или в които има сериозен риск от експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга трета държава. През 2014 г. държавите членки са счели, че 0,9 % (70) от молбите за предоставяне на убежище, подадени от граждани на бившата югославска република Македония, са основателни. Най-малко седем държави членки са определили бившата югославска република Македония като сигурна страна на произход. Бившата югославска република Македония е определена за страна кандидатка от Европейския съвет. Към момента на определянето е направена оценката, че бившата югославска република Македония отговаря на критериите, установени от Европейския съвет в Копенхаген на 21—22 юни 1993 г. по отношение на стабилността на институциите, гарантиращи демокрацията, върховенството на правото, правата на човека и зачитането и закрилата на малцинствата. За да стане членка, бившата югославска република Македония ще трябва да продължи да отговаря на тези критерии в съответствие с препоръките от годишния доклад за напредъка.
- (58) Що се отнася до Косово*, адекватна правна уредба за защита от преследване и лошо отношение е гарантирана чрез материално и процесуално законодателство за защита на правата на човека и за борба с дискриминацията. Неприсъединяването на Косово* към съответните международни инструменти в областта на правата на човека като ЕКПЧ е резултат от липсата на международен консенсус относно неговия статут на суверенна държава. Няма данни за случаи на експулсиране, извеждане или екстрадиране на собствени граждани към трети държави, в които, *inter alia*, съществува сериозен риск да им бъде наложено смъртно наказание, да бъдат подложени на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или в които животът или свободата им биха били застрашени поради тяхната раса, религия, гражданство, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически убеждения, или в които има сериозен риск от експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга трета

държава. През 2014 г. държавите членки са счели, че 6,3 % (830) от молбите за предоставяне на убежище, подадени от граждани на Косово*, са основателни. Най-малко шест държави членки са определили Косово* като сигурна страна на произход.

- (59) Настоящият регламент не засяга позициите на държавите членки относно статута на Косово, които ще бъдат определени в съответствие с техните национални практики и международното право. Освен това изразите, формулировките или определенията, използвани в настоящия регламент, не представляват нито признаване на Косово като независима държава от страна на Съюза, нито признаване на Косово като такава от страна на отделните държави членки, които досега не са предприели подобно действие. По-специално използването на думата „страни“ не означава признаване на държавност.
- (60) Що се отнася до Черна гора, адекватна правна уредба за защита от преследване и лошо отношение е гарантирана чрез материално и процесуално законодателство за защита на правата на човека и за борба с дискриминацията, включително участие във всички основни международни договори в областта на правата на човека. През 2014 г. Европейският съд по правата на човека установи нарушения по една от общо 447 подадени жалби. Няма данни за случаи на експулсиране, извеждане или екстрадиране на собствени граждани към трети държави, в които, *inter alia*, съществува сериозен риск да им бъде наложено смъртно наказание, да бъдат подложени на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или в които животът или свободата им биха били застрашени поради тяхната раса, религия, националност, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически убеждения, или в които има сериозен риск от експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга трета държава. През 2014 г. държавите членки са счели, че 3,0 % (40) от молбите за предоставяне на убежище, подадени от граждани на Черна гора, са основателни. Най-малко девет държави членки са определили Черна гора като сигурна страна на произход. Черна гора е определена за страна кандидатка от Европейския съвет и са започнати преговори. Към момента на определянето е направена оценката, че Черна гора отговаря на критериите, установени от Европейския съвет в Копенхаген на 21—22 юни 1993 г. по отношение на стабилността на институциите, гарантиращи демокрацията, върховенството на правото, правата на човека и зачитането и закрилата на малцинствата. За да стане членка, Черна гора ще трябва да продължи да отговаря на тези критерии в съответствие с препоръките от годишния доклад за напредъка.
- (61) Що се отнася до Сърбия, конституцията ѝ предоставя основание за самоуправление на малцинствата в областта на образованието, използването на език, информацията и културата. Адекватна правна уредба за защита от преследване и лошо отношение е гарантирана чрез материално и процесуално законодателство за защита на правата на човека и за борба с дискриминацията, включително участие във всички основни международни договори в областта на правата на човека. През 2014 г. Европейският съд по правата на човека установи нарушения по 16 от общо 11 490 подадени жалби. Няма данни за случаи на експулсиране, извеждане или екстрадиране на собствени граждани към трети държави, в които, *inter alia*, съществува сериозен риск да им бъде наложено смъртно наказание, да бъдат подложени на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или в които животът или

свободата им биха били застрашени поради тяхната раса, религия, националност, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически убеждения, или в които има сериозен риск от експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга трета държава. През 2014 г. държавите членки са счели, че 1,8 % (400) от молбите за предоставяне на убежище, подадени от граждани на Сърбия, са основателни. Най-малко девет държави членки са определили Сърбия като сигурна страна на произход. Сърбия е определена за страна кандидатка от Европейския съвет и са започнати преговори. Към момента на определянето е направена оценката, че Сърбия отговаря на критериите, установени от Европейския съвет в Копенхаген на 21—22 юни 1993 г. по отношение на стабилността на институциите, гарантиращи демокрацията, върховенството на правото, правата на човека и зачитането и закрилата на малцинствата. За да стане членка, Сърбия ще трябва да продължи да отговаря на тези критерии в съответствие с препоръките от годишния доклад за напредъка.

- (62) Що се отнася до Турция, адекватна правна уредба за защита от преследване и лошо отношение е гарантирана чрез материално и процесуално законодателство за защита на правата на човека и за борба с дискриминацията, включително участие във всички основни международни договори в областта на правата на човека. През 2014 г. Европейският съд по правата на човека установи нарушения по 94 от общо 2899 подадени жалби. Няма данни за случаи на експулсиране, извеждане или екстрадиране на собствени граждани към трети държави, в които, *inter alia*, съществува сериозен риск да им бъде наложено смъртно наказание, да бъдат подложени на изтезания, преследване или друго нечовешко или унижително отношение или наказание, или в които животът или свободата им биха били застрашени поради тяхната раса, религия, националност, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически убеждения, или в които има сериозен риск от експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга трета държава. През 2014 г. държавите членки са счели, че 23,1 % (310) от молбите за предоставяне на убежище, подадени от граждани на Турция, са основателни. Една държава членка е определили Турция като сигурна страна на произход. Турция е определена за страна кандидатка от Европейския съвет и са започнати преговори. Според тогавашната оценка Турция е отговаряла в достатъчна степен на политическите критерии, установени от Европейския съвет в Копенхаген на 21—22 юни 1993 г. по отношение на стабилността на институциите, гарантиращи демокрацията, върховенството на правото, правата на човека и зачитането и закрилата на малцинствата, а за да стане членка, Турция ще трябва да продължи да отговаря на тези критерии в съответствие с препоръките от годишния доклад за напредъка.
- (63) По отношение на отнемането на статут на бежанец или на субсидиарна закрила, и по-специално с оглед на редовното преразглеждане на статута, което следва да се извършва въз основа на Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище), държавите членки следва да гарантират, че лицата, на които е предоставена международна закрила, са надлежно уведомени за евентуалното преразглеждане на статута им, както и че им е предоставена възможност да изложат своята гледна точка в разумен срок, чрез писмени изявления или в индивидуално интервю, преди органите да вземат обосновано решение за отнемане на техния статут.

- (64) Решенията, взети по молба за международна закрила, включително решенията, свързани с изричното или мълчаливото оттегляне на молба, както и решенията за отнемане на статут на бежанец или субсидиарна закрила, следва да подлежат на ефективна правна защита пред съд или правораздавателен орган при спазване на всички изисквания и условия, посочени в член 47 от Хартата. За да се гарантира ефективността на процедурата, кандидатът следва да подаде жалбата си в определен срок. За да бъде кандидатът в състояние да спазва тези срокове и с оглед на гарантирането на ефективен достъп до съдебен контрол, той следва да може да получи съдействие от устен преводач, както и да има право на безплатна правна помощ и представителство.
- (65) За да бъде кандидатът в състояние да упражни правото си на ефективна правна защита, следва да му бъде позволено да остане на територията на държава членка до изтичането на срока за подаване на жалба на първо ниво, а когато това право е упражнено в определения срок — до приключване на процедурата по правна защита. Само в ограничени случаи, посочени в настоящия регламент, суспензивното действие на жалбата не е автоматично и кандидатът ще трябва да поиска от съда или правораздавателния орган да спре изпълнението на решението за връщане или съдът или правораздавателният орган ще направи това служебно. При изключение от правото на средства за правна защита с автоматично суспензивно действие, правото на защита на кандидата следва да е гарантирано по подходящ начин, като му бъдат осигурени необходимият устен превод и правна помощ и като му бъде предоставено достатъчно време да подготви и внесе искането си в съда или правораздавателния орган. Освен това в този контекст съдът или правораздавателният орган следва да е в състояние да разгледа решението за отказ да бъде предоставена международна закрила от фактическа и правна гледна точка. На кандидата следва да бъде позволено да остане на територията до приключване на процедурата, с която трябва да се постанови дали той може да остане. Това решение обаче следва да се вземе в срок от един месец.
- (66) Предвид необходимостта от справедливост при управлението на молбите и от ефективност на общата процедура за международна закрила следва да се определят срокове не само за административната процедура, но и за етапа на обжалване, поне що се отнася до първото ниво на обжалване. Това не следва да засяга точното и пълно разглеждане на жалбата и съответно следва да се запази известна гъвкавост в случаите, които включват сложни фактически или правни въпроси.
- (67) В съответствие с член 72 от Договора за функционирането на Европейския съюз настоящият регламент не засяга изпълнението на задълженията на държавите членки по поддържането на обществения ред и опазването на вътрешната сигурност.
- (68) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общия регламент относно защитата на данните)³⁰ се прилага по отношение на обработването на лични данни, извършвано от страна на държавите членки в изпълнение на настоящия регламент.

³⁰

ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1.

- (69) Всяко обработване на лични данни от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището в рамките на настоящия регламент следва да се извършва в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета³¹, както и с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището)³², и по-специално при спазване на принципите на необходимост и пропорционалност.
- (70) Всички лични данни, събрани при регистрацията или подаването на молбата за международна закрила и по време на индивидуалното интервю, следва да се считат за част от досието на кандидата и да се съхраняват определен брой години, тъй като гражданите на трети държави или лицата без гражданство, които подават молба за международна закрила в една държава членка, могат да се опитат да подадат молба за международна закрила в друга държава членка или могат да внесат други последващи молби в същата или в друга държава членка през следващите години. Предвид факта, че гражданите на трети държави или лицата без гражданство, които са се установили в Съюза в продължение на няколко години, ще са получили статут на постоянно пребиваващи или дори гражданство на държавата членка след десетгодишен период от предоставянето на международна закрила, този период следва да се счита за необходим срок за съхраняването на лични данни, включително дактилоскопични отпечатъци и паспортни снимки.
- (71) С цел да се гарантират еднакви условия на прилагане на настоящия регламент, по-специално по отношение на осигуряването на информация и документи на кандидатите, както и на мерките за кандидатите, които се нуждаят от специални процедурни гаранции, включително ненавършилите пълнолетие, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета³³ от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията.
- (72) С цел да се реагира при внезапно влошаване на ситуацията в дадена трета страна, определена като сигурна трета страна на равнището на Съюза или включена в общия списък на ЕС на сигурните страни на произход, на Комисията следва да се делегира правомощието за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз за спиране на действието на определянето на въпросната трета страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или за временното отстраняване на тази трета страна от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход за срок от шест месеца, когато Комисията счита, въз основа на обоснована оценка, че вече не са изпълнени условията, определени от настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат

³¹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

³² ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

³³ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел да се осигури равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите на държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

- (73) Настоящият регламент не се прилага за процедурите между държавите членки, уредени от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“).
- (74) Настоящият регламент следва да се прилага за кандидатите, за които се прилага Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“), в допълнение към посочения регламент и без да се засягат неговите разпоредби.
- (75) Прилагането на настоящия регламент следва да подлежи на редовна оценка.
- (76) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно да се определи обща процедура за предоставяне и отнемане на международна закрила, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно, поради обхвата или последиците от настоящия регламент, може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (77) [В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, тези държави членки са нотифицирали желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.]

ИЛИ

[В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, тези държави членки не участват в приемането на настоящия регламент и не са обвързани от него, нито от неговото прилагане.]

ИЛИ

[(XX) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.]

(XX) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Ирландия, (с писмо от ...), е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.]

ИЛИ

[(XX) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Обединеното кралство, (с писмо от ...), е нотифицирало желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(XX) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.]

(78) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(79) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-конкретно, целта на настоящия регламент е да се осигури пълното зачитане на човешкото достойнство и да се насърчи прилагането на членове 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 и 47 от Хартата,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява обща процедура за предоставяне и отнемане на международната закрила, предвидена в Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище).

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на всички молби за международна закрила, отправени на територията на държавите членки, включително на външната граница, в териториалното море или в транзитните зони на държавите членки, както и по отношение на отнемането на международна закрила.
2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на молбите за международна закрила и молбите за дипломатическо или териториално убежище, подадени в представителствата на държавите членки.

Член 3

Разширяване на приложното поле

Държавите членки могат да решат да прилагат настоящия регламент по отношение на молбите за закрила, към които Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище) не се прилага.

Член 4

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения, посочени в член 2 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище):
 - а) „Женевска конвенция“;
 - б) „бежанец“;
 - в) „лица, на което е предоставена субсидиарна закрила“;
 - г) „международна закрила“;
 - д) „статут на бежанец“;
 - е) „статут на субсидиарна закрила“;
 - ж) „ненавършил пълнолетие“;
 - з) „непридружен ненавършил пълнолетие“.
2. В допълнение към параграф 1 се прилагат следните определения:
 - а) „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила, отправено към държава членка от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, за които може да се счита, че са отправили искане за статут на бежанец или за статут на субсидиарна закрила;
 - б) „кандидат“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, отправили молба за международна закрила, по която все още не е взето окончателно решение;
 - в) „кандидат, който се нуждае от специални процедурни гаранции“ означава кандидат, който поради индивидуални обстоятелства разполага с ограничена възможност да се ползва от правата и да изпълнява задълженията, предвидени в настоящия регламент;
 - г) „окончателно решение“ означава решение по въпроса дали на гражданин на трета държава или на лице без гражданство се предоставя статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила по силата на Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище), включително решение, с което молбата се отхвърля като недопустима, или решение, с което молбата се отхвърля поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея и което повече не подлежи на обжалване в съответната държава членка;
 - д) „решаващ орган“ означава всеки квазисъдебен или административен орган в държава членка, който е компетентен за разглеждането на молбите за международна закрила и който е компетентен да вземе решение като първа инстанция;
 - е) „настойник/попечител“ означава лице или организация, назначени да оказват помощ на непридружен ненавършил пълнолетие и да го

представляват с цел защита на висшия интерес на детето и неговото общо благосъстояние в хода на процедурите, предвидени в настоящия регламент, и при необходимост да упражняват правата на ненавършили пълнолетие;

- ж) „отнемане на международна закрила“ означава решението, с което решаващият орган отнема, прекратява или отказва да поднови статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила на дадено лице;
- з) „оставане в държавата членка“ означава факта на оставане на територията, включително на границата или в транзитна зона на държавата членка, в която е отправена или се разглежда молбата за международна закрила;
- и) „последваща молба“ означава следваща молба за международна закрила, отправена в някоя държава членка след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато молбата е била отхвърлена поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея след нейното мълчаливо оттегляне;
- й) „компетентна държава членка“ означава държавата членка, компетентна за разглеждането на молба в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“).

Член 5

Компетентни органи

1. Всяка държава членка определя решаващ орган. Решаващият орган има следните задачи:
 - а) приемане, регистриране и разглеждане на молбите за международна закрила;
 - б) вземане на решения по молбите за международна закрила;
 - в) вземане на решения за отнемане, прекратяване или отказ на подновяване на статута на бежанец или на статута на субсидиарна закрила на дадено лице, посочени в Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище).
2. Всяка държава членка осигурява на решаващия орган подходящи средства, в това число достатъчно на брой компетентни служители, за изпълнението на задачите му в съответствие с настоящия регламент. За тази цел всяка държава членка периодично преценява нуждите на решаващия орган, за да направи така, че той винаги да е в състояние да разглежда молбите за международна закрила по ефективен начин, особено когато получава несъразмерно голям брой молби едновременно.
3. Следните органи имат задачата да приемат и да регистрират молбите за международна закрила, както и да информират кандидатите за това къде и как да подадат молба за международна закрила:
 - а) граничната охрана;
 - б) полицията;
 - в) имиграционните органи;

г) органите, отговарящи за местата за задържане.

Държавите членки могат да възложат тези задачи и на други органи.

4. За целите на приемането, регистрирането и разглеждането на молбите за международна закрила решаващият орган на компетентната държава членка може да бъде подпомаган от:
 - а) органите на друга държава членка, на които тази държава членка е възложила задачата да приемат, регистрират или разглеждат молбите за международна закрила;
 - б) експерти, изпратени от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за Агенцията на ЕС в областта на убежището).
5. Държавите членки правят необходимото служителите на решаващия орган или на всеки друг орган, компетентен за приемането и регистрирането на молби за международна закрила в съответствие с параграф 3, да притежават съответните познания и да са получили нужното обучение и указания, за да могат да изпълняват задълженията си по прилагането на настоящия регламент.

Член 6

Принцип на поверителност

1. Органите, които прилагат настоящия регламент, съблюдават поверителността на информацията, получена в хода на работата им.
2. По време на цялата процедура за предоставяне на международна закрила и след вземането на окончателно решение по молбата органите:
 - а) не разкриват на предполагаемите субекти, извършващи преследвания или тежки посегателства, информация относно индивидуална молба за международна закрила или факта, че е отправена молба;
 - б) не получават от предполагаемите субекти, извършващи преследвания или тежки посегателства, информация по начин, който би довел до това тези субекти да бъдат непосредствено информирани, че е отправена молба от въпросния кандидат, и би застрашил физическата неприкосновеност на кандидата или на зависими от него лица или свободата и сигурността на членове на неговото семейство, които все още живеят в страната на произход.

ГЛАВА II

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ И ГАРАНЦИИ

РАЗДЕЛ I

ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КАНДИДАТИТЕ

Член 7

Задължения на кандидатите

1. Кандидатът отправя молбата си в държавата членка на първо влизане или, когато се намира законно в дадена държава членка, отправя молбата си в тази

държава членка, както е предвидено в член 4 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“).

2. Кандидатът сътрудничи на компетентните органи с цел установяване на неговата самоличност, както и регистриране, подаване и разглеждане на молбата му, като:
 - а) предоставя данните по член 27, параграф 1, втора алинея, букви а) и б);
 - б) предоставя дактилоскопични отпечатъци и портретна снимка, както е предвидено в Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за Евродак)³⁴;
 - в) подава молбата си в съответствие с член 28 в определения срок и представя всички елементи, с които разполага и които са му необходими, за да обоснове молбата си;
 - г) предава документите, с които разполага и които са от значение за разглеждането на молбата.
3. Когато кандидатът откаже да сътрудничи, като не предостави данните, необходими за разглеждането на молбата, нито дактилоскопичните си отпечатъци и портретната си снимка, а компетентните органи са информирали надлежно това лице за задълженията му и са му осигурили реална възможност да изпълни посочените задължения, молбата на това лице се отхвърля поради отказ от нея в съответствие с процедурата по член 39.
4. Кандидатът информира решаващия орган на държавата членка, в която той трябва да се намира, за мястото си пребиваване или адреса си или за телефонния номер, на който решаващият орган или други компетентни органи могат да се свържат с него. Той уведомява решаващия орган за всякакви промени. Кандидатът получава всички съобщения на последното си място на пребиваване или на последния си адрес, който съответно е посочил, особено когато подава молба в съответствие с член 28.
5. Кандидатът остава на територията на държавата членка, в която той трябва да се намира в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“).
6. Кандидатът изпълнява задълженията си да се свързва редовно с компетентните органи или да се яви пред тях лично — незабавно или в посочен час, или да остане на определено място на територията на държавата членка в съответствие с Директива XXX/XXX/ЕС (Директивата за условията на приемане) според наложеното от държавата членка, в която той трябва да се намира в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“).
7. Когато това е необходимо за разглеждането на дадена молба, компетентните органи могат да изискат от кандидата да бъде претърсен или да се направи претърсване на вещите му. Без да се засягат всички претърсвания, извършвани по съображения за сигурност, претърсването на кандидата съгласно настоящия регламент се извършва от лице от същия пол при пълно зачитане на принципите на човешко достойнство и на физическа и психическа неприкосновеност.

³⁴ ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

Член 8

Общи гаранции за кандидатите

1. По време на административната процедура по глава III кандидатите се ползват от гаранциите, предвидени в параграфи 2—8 от настоящия член.
2. Решаващият орган информира кандидатите, на език, който разбират или с основание може да се счита, че разбират, за следното:
 - а) правото да се подаде индивидуална молба;
 - б) процедурите, които трябва да се следват;
 - в) правата и задълженията им по време на процедурата, в това число задължението за оставане на територията на държавата членка, в която те трябва да се намират в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“);
 - г) възможните последици от неизпълнението на техните задължения и отказа да сътрудничат на органите;
 - д) продължителността на процедурата;
 - е) средствата, с които разполагат за изпълнението на задължението да представят елементите, посочени в член 4 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище);
 - ж) последиците от изричното или мълчаливото оттегляне на молбата;
 - з) решението на решаващия орган, мотивите за това решение, както и последиците от решение за отказ да се предостави международна закрила и как може да се обжалва такова решение.

Информацията, посочена в първа алинея, се предоставя своевременно, за да могат кандидатите да упражнят правата, гарантирани в настоящия регламент, и да изпълнят задълженията, предвидени в член 7.

3. Решаващият орган предоставя на кандидатите услугите на устен преводач за представяне на техния случай пред решаващия орган, както и пред съдилищата или правораздавателните органи всеки път, когато не може да се осигури подходяща комуникация при отсъствие на тези услуги. Услугите по устен превод се плащат с публични средства.
4. Решаващият орган осигурява на кандидатите възможност да влязат във връзка с Върховния комисариат на ООН за бежанците или с други организации, които предоставят на кандидатите правни съвети или други консултации в съответствие с националното право.
5. Решаващият орган осигурява на кандидатите и когато е приложимо, на техните настойници/попечители, правни или други съветници достъп до информацията по член 33, параграф 2, буква д), необходима за разглеждането на молбите, и до информацията, предоставяна от експертите, посочени в член 33, параграф 3, когато решаващият орган е взел тази информация предвид при вземането на решение по тяхната молба.
6. Решаващият орган съобщава на кандидатите в разумен срок решението, взето по тяхната молба. Ако кандидатът се представлява от настойник/попечител,

правен или друг съветник, решаващият орган може да съобщи решението на него вместо на кандидата.

Член 9

Право на оставане до приключване на разглеждането на молбата

1. Кандидатите имат право да останат в компетентната държава членка единствено за целите на процедурата, докато решаващият орган не се произнесе в съответствие с административната процедура, предвидена в глава III.
2. Правото на оставане не представлява право да се получи разрешение за пребиваване и не предоставя на кандидата право да пътува до територията на друга държава членка без разрешение, както е предвидено в член 6 от Директива XXX/XXX/ЕС (Директивата за условията на приемане).
3. Компетентните органи на държавите членки могат да отнемат правото на кандидата да остане на тяхна територия в хода на административната процедура, ако:
 - а) лицето отпрати последваща молба в съответствие с член 42 и при условията, предвидени в член 43;
 - б) лицето е предадено или екстрадирано, според случая, към друга държава членка поради задължения, произтичащи от европейска заповед за арест³⁵, или към трета държава, или към международен наказателен съд или трибунал.
4. Държава членка може да екстрадира кандидат към трета държава съгласно параграф 3, буква б) единствено ако решаващият орган е уверен, че решението за екстрадиране няма да доведе до пряко или непряко връщане в нарушение на международните задължения и задълженията спрямо Съюза на тази държава членка.

РАЗДЕЛ II

ИНДИВИДУАЛНИ ИНТЕРВЮТА

Член 10

Интервю за допустимост

1. Преди решаващият орган да се произнесе с решение по допустимостта на дадена молба за международна закрила, на кандидата се дава възможност за провеждане на интервю относно допустимостта на неговата молба.
2. В интервюто за допустимост на кандидата се предоставя възможност да представи подходящи аргументи в подкрепа на твърдението, че основанията, свързани с допустимостта, предвидени в член 36, параграф 1, не са приложими към неговия конкретен случай.

³⁵

Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1).

Член 11

Интервю по същество

1. Преди решаващият орган да се произнесе с решение по основателността на дадена молба за международна закрила, на кандидата се дава възможност за провеждане на интервю по същество във връзка с неговата молба.
2. В интервюто по същество на кандидата се дава подходяща възможност да представи елементите, които са му необходими, за да обоснове молбата си, в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище), и той представя всички елементи, с които разполага, възможно най-изчерпателно. На кандидата се дава възможност да даде обяснения във връзка с елементи, които е възможно да липсват, или с евентуални несъответствия или противоречия в твърденията на кандидата.
3. Лицето, което провежда интервюто по съществото на дадена молба, не носи военна униформа или униформа, характерна за правоохранителните органи.

Член 12

Изисквания към индивидуалните интервюта

1. На кандидата се дава възможност за провеждане на индивидуално интервю относно неговата молба в съответствие с условията, установени в настоящия регламент.
2. Индивидуалните интервюта се провеждат при условия, които осигуряват нужната поверителност и които позволяват на кандидатите да изложат изчерпателно основанията за молбата си.
3. Индивидуалните интервюта се провеждат от служителите на решаващия орган, които могат да бъдат подпомагани от служителите на посочените в член 5, параграф 4, буква а) органи на други държави членки или от посочените в член 5, параграф 4, буква б) експерти, изпратени от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището.
4. Когато несъразмерно голям брой граждани на трети държави или лица без гражданство кандидатстват едновременно за международна закрила, с което на практика се затруднява решаващият орган да проведе своевременно индивидуални интервюта с всички кандидати, решаващият орган може да бъде подпомаган в провеждането на такива интервюта от служителите на посочените в член 5, параграф 4, буква а) органи на други държави членки и от посочените в член 5, параграф 4, буква б) експерти, изпратени от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището.
5. Индивидуалното интервю може да се пропусне, когато решаващият орган:
 - а) може да вземе положително решение по отношение на статута на бежанец или решение за обявяване на молбата за допустима въз основа на наличните доказателства; или
 - б) е на мнение, че кандидатът не е в състояние или е в невъзможност да бъде интервюиран поради трайно независещи от неговата воля обстоятелства.

Отсъствието на индивидуално интервю съгласно буква б) не влияе неблагоприятно върху решението на решаващия орган. Този орган предоставя

на кандидата реална възможност да представи допълнителна информация. В случай на съмнение относно състоянието на кандидата решаващият орган се консултира с медицинско лице, за да установи дали състоянието, поради което кандидатът не е в състояние или е в невъзможност да бъде интервюиран, е временно или с траен характер.

6. Лицето, което провежда интервюто, трябва да е компетентно да отчете личните и общите обстоятелства във връзка с молбата, включително културния произход, възрастта, пола, сексуалната ориентация, половата идентичност или уязвимостта на кандидата. Служителите, които интервюират кандидатите, трябва да са придобили също така общи познания за проблемите, които биха могли да повлияят неблагоприятно на способността на кандидата да бъде интервюиран, например признаци, че кандидатът може да е бил подлаган на изтезания в миналото.
7. Служителите, които интервюират кандидатите, в това число експертите, изпратени от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, трябва да са преминали предварително съответното обучение, което включва елементите, изброени в член 7, параграф 5 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за Агенцията на ЕС в областта на убежището), включително по международно право в областта на правата на човека, право на Съюза в областта на убежището и правилата за достъпа до процедурата за предоставяне на международна закрила, в това число за лицата, които могат да се нуждаят от специални процедурни гаранции.
8. За провеждането на индивидуалното интервю се осигурява присъствието на устен преводач, който е способен да осигури подходяща комуникация между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Комуникацията се осъществява на предпочитания от кандидата език, освен ако няма друг език, който той разбира и на който е способен да общува ясно.

Когато кандидатът поиска това, решаващият орган урежда интервюиращите и устните преводачи да са от същия пол като кандидата, при условие че това е възможно и решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да изложи изчерпателно основанията за молбата си.
9. Отсъствието на индивидуално интервю не възпрепятства решаващия орган да вземе решение по молбата за международна закрила.

Член 13

Докладване и записване на индивидуалното интервю

1. Решаващият орган или всеки друг орган или експерти, които го подпомагат или провеждат индивидуалното интервю, изготвят подробен и фактологичен доклад, който съдържа всички съществени елементи, или стенограма от всяко индивидуално интервю.
2. Индивидуалното интервю се записва с помощта на аудио или аудио-визуални средства за записване. Кандидатът се информира предварително за извършването на такъв запис.
3. На кандидата се дава възможност да прави коментари или разяснения в устен или писмен вид по отношение на грешки в превода или недоразумения,

отразени в доклада или в стенограмата, в края на индивидуалното интервю или в определен срок, преди решаващият орган да вземе решение. За тази цел кандидатът се информира за цялото съдържание на доклада или за съществените елементи на стенограмата, при необходимост с помощта на устен преводач. След това от кандидата се иска от да потвърди, че съдържанието на доклада или на стенограмата отразява правилно индивидуалното интервю.

4. Когато кандидатът откаже да потвърди, че съдържанието на доклада или на стенограмата отразява правилно индивидуалното интервю, основанията за този отказ се отбелязват в досието на кандидата. Такъв отказ не възпрепятства решаващия орган да вземе решение по молбата.
5. Кандидатите и техните правни или други съветници имат достъп до доклада или стенограмата и до записа, преди решаващият орган да вземе решение.
6. Когато молбата се разглежда по ускорената процедура, решаващият орган може да предостави достъп до доклада или до стенограмата или записа едновременно с вземането на решение.
7. Компетентните органи съхраняват запис или стенограмата за срок от десет години от датата на окончателното решение. Записът се заличава след изтичането на този срок или, когато е свързан с лице, придобило гражданство на някоя държава членка преди изтичането на този срок, веднага щом държавата членка научи, че засегнатото лице е придобило такова гражданство.

РАЗДЕЛ III

ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПРАВНА ПОМОЩ И ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Член 14

Право на правна помощ и представителство

1. На всеки етап от процедурата кандидатите имат право да се консултират по ефективен начин с правен или друг съветник, признат или оправомощен като такъв по националното право, по въпроси, свързани с техните молби.
2. Без да се засяга правото на кандидата да избере собствен правен или друг съветник за собствена сметка, кандидатът може да поиска безплатна правна помощ и представителство на всеки етап от процедурата в съответствие с членове 15—17. Кандидатът се информира за неговото право да поиска безплатна правна помощ и представителство на всеки етап от процедурата.

Член 15

Безплатна правна помощ и представителство

1. По искане на кандидата държавите членки предоставят безплатна правна помощ и представителство в административната процедура, предвидена в глава III, и в процедурата по обжалване, предвидена в глава V.
2. За целите на административната процедура безплатната правна помощ и представителство включват най-малко:

- а) предоставяне на информация относно процедурата с оглед на индивидуалните обстоятелства на кандидата;
 - б) помощ в изготвянето на молбата и индивидуалното интервю, включително при необходимост участие в индивидуалното интервю;
 - в) обяснение на мотивите и последиците на решение за отказ да се предостави международна закрила, както и информация за това как то може да бъде оспорено.
3. Предоставянето на безплатна правна помощ и представителство в административната процедура може да се изключи, ако:
- а) кандидатът разполага с достатъчно средства;
 - б) се счита, че молбата няма реални изгледи за успех;
 - в) молбата е последваща молба.
4. За целите на процедурата по обжалване безплатната правна помощ и представителство включват най-малко изготвяне на необходимите документи по процедурата, изготвяне на жалбата и участие в изслушването пред съда или правораздавателния орган от името на кандидата.
5. Предоставянето на безплатна правна помощ и представителство в процедурата по обжалване може да се изключи, ако:
- а) кандидатът разполага с достатъчно средства;
 - б) се счита, че обжалването няма реални изгледи за успех;
 - в) обжалването или преразглеждането е на второ или по-високо ниво на обжалване в зависимост от предвиденото в националното право, в това число повторни изслушвания или преразглеждания на жалби.

Ако решението да не бъде предоставена безплатна правна помощ и представителство е взето от орган, който не е съд или правораздавателен орган, на основание, че се счита, че обжалването няма реални изгледи за успех, кандидатът разполага с право на ефективна правна защита пред съд или правораздавателен орган срещу това решение, като за тази цел той има право да поиска безплатна правна помощ и представителство.

Член 16

Обхват на правната помощ и на представителството

1. Правният или друг съветник, признат или оправомощен като такъв по националното право, който предоставя помощ на кандидата или го представлява по силата на националното право, получава достъп до информацията в досието на кандидата, въз основа на която се взема или ще бъде взето решение.
2. Решаващият орган може да откаже достъп до информацията в досието на кандидата, ако разкриването на информацията или източниците би застрашило националната сигурност, сигурността на организациите или на лицата, които предоставят информацията, или на лицата, за които се отнася тя, или ако това би попречило на следствие, което е свързано с разглеждането на молби за международна закрила от компетентните органи на държавите членки, или на

международните отношения на държавите членки. В такива случаи решаващият орган:

- а) дава достъп до такава информация или източници на съдилищата или правораздавателните органи в процедурата по обжалване; и
- б) прави необходимото, за да се зачита правото на защита на кандидата.

По отношение на буква б) решаващият орган по-специално предоставя достъп до информацията или източниците на правен или друг съветник, който е преминал през проверка за сигурност, доколкото информацията е от значение за разглеждането на молбата или вземането на решение за отнемане на международна закрила.

- 3. Правният или друг съветник, който предоставя помощ на кандидата или го представлява, получава достъп до затворени зони, като местата за задържане или транзитните зони, с цел даване на съвети на кандидата, в съответствие с Директива XXX/XXX/ЕС (Директивата за условията на приемане).
- 4. На кандидата се разрешава да бъде придружен на индивидуалното интервю от правен или друг съветник, признат или оправомощен като такъв по националното право. На правния или друг съветник се разрешава да се намесва по време на индивидуалното интервю.
- 5. Решаващият орган може да изиска от кандидата да присъства на индивидуалното интервю, дори ако той е представяван по силата на националното право от правен или друг съветник, и може да изиска от кандидата да отговаря лично на поставените въпроси.
- 6. Без да се засяга член 22, параграф 5, отсъствието на правен или друг съветник не възпрепятства решаващия орган да проведе индивидуално интервю с кандидата.

Член 17

Условия за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство

- 1. Безплатната правна помощ и представителство се предоставят от правни или други съветници, оправомощени по националното право да предоставят помощ на кандидатите и да ги представляват, или от неправителствени организации, акредитирани по националното право да предоставят консултантски услуги или представителство.
- 2. Държавите членки уреждат чрез специфични процедурни правила реда и условията за подаване и разглеждане на молбите за безплатна правна помощ и представителство във връзка с молбите за международна закрила или прилагат съществуващите правила за подобни искания по националното право, при условие че тези правила не правят достъпа до безплатната правна помощ и представителство невъзможен или прекалено труден.
- 3. Държавите членки могат също така да наложат парични ограничения или срокове за предоставянето на безплатна правна помощ и представителство, при условие че тези ограничения или срокове не ограничават произволно достъпа до безплатната правна помощ и представителство. По отношение на таксите и другите разходи кандидатите не се ползват от по-неблагоприятни от обичайно

предоставяните на техните граждани условия по въпроси, свързани с правната помощ.

4. Държавите членки могат да изискат пълно или частично възстановяване на направените разходи, ако и след като финансовото положение на кандидата се подобри значително или ако решението за извършване на тези разходи е взето въз основа на невярна информация, предоставена от кандидата.

Член 18

Роля на Върховния комисар на ООН за бежанците

1. Държавите членки позволяват на Върховния комисар на ООН за бежанците:
 - а) да има достъп до кандидатите, в това число до тези, които се намират в приемни центрове, на места за задържане, на границата и в транзитни зони;
 - б) да има достъп до информацията по индивидуални молби за международна закрила, за хода на процедурата и за взетите решения, при условие че кандидатът даде своето съгласие за това;
 - в) на всеки етап от процедурата да дава становище в изпълнение на своите правомощия за наблюдение, които произтичат от член 35 от Женевската конвенция, на всички компетентни органи по отношение на индивидуални молби за международна закрила.
2. Параграф 1 се прилага и към всяка организация, която действа от името на Върховния комисар на ООН за бежанците на територията на въпросната държава членка по силата на споразумение с тази държава членка.

РАЗДЕЛ IV

СПЕЦИАЛНИ ГАРАНЦИИ

Член 19

Кандидати, които се нуждаят от специални процедурни гаранции

1. Решаващият орган систематично преценява дали даден кандидат се нуждае от специални процедурни гаранции. Преценката може да бъде включена в съществуващите национални процедури или в преценката по член 21 от Директива XXX/XXX/ЕС (Директива за условията на приемане) и не е необходимо да бъде под формата на административна процедура.

За целите на тази преценка решаващият орган спазва общите принципи, приложими при преценяването на специалните процедурни нужди, предвидени в член 20.
2. Когато за кандидатите е установено, че са кандидати, които се нуждаят от специални процедурни гаранции, на тях се предоставя подходяща подкрепа, за да могат по време на цялата процедура за предоставяне на международна закрила да се ползват от правата и да спазват задълженията, предвидени в настоящия регламент.
3. Когато тази подходяща подкрепа не може да се предостави в рамките на ускорената процедура по разглеждане по член 40 или на процедурата на

границата по член 41, по-специално когато решаващият орган счита, че кандидатът се нуждае от специални процедурни гаранции в резултат на изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо, сексуално или основано на пола насилие, решаващият орган не прилага или престава да прилага тези процедури спрямо кандидата.

4. Комисията може да установи посредством актове за изпълнение подробни изисквания и специфични мерки за преценката и удовлетворяването на специалните процедурни нужди на кандидатите, включително на непридружените ненавършили пълнолетие. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 58.

Член 20

Общи принципи, приложими при преценяването на специалните процедурни нужди

1. Процесът на установяване на това кои кандидати имат специални процедурни нужди се започва от органите, компетентни за приемането и регистрирането на молби, веднага след отправянето на молба, а след подаването на молбата се поема от решаващия орган.
2. При регистрирането на молбата служителите на органите, компетентни за приемането и регистрирането на молби, отбелязват дали кандидатът проявява първи признаци на уязвимост, които може да налагат специални процедурни гаранции и за които може да се съди по физически признаци или по изявленията или поведението на кандидата.

Информацията, че кандидатът проявява първи признаци на уязвимост, се включва в досието му заедно с описание на проявените от него признаци на уязвимост, които може да налагат специални процедурни гаранции.

Държавите членки следят за това служителите на органите по член 5 да са обучени да откриват първите признаци на уязвимост на кандидатите, които може да налагат специални процедурни гаранции, и да са получили указания за тази цел.

3. Когато има признаци, че кандидатите може да са били жертва на изтезание, изнасилване или друга тежка форма на психическо, физическо, сексуално или основано на пола насилие и че това би могло да повлияе неблагоприятно на тяхната способност да участват ефективно в процедурата, решаващият орган насочва кандидатите към лекар или психолог за допълнителна преценка на тяхното психическо и физическо състояние.

Резултатите от този преглед се вземат предвид от решаващия орган при вземането на решение за това какъв вид специална процедурна подкрепа може да бъде предоставена на кандидата.

Този преглед не засяга медицинския преглед по член 23 и член 24.

4. Компетентните органи задоволяват нуждата от специални процедурни гаранции, предвидени в настоящия член, дори ако тази нужда бъде установена на по-късен етап от процедурата, без да е необходимо процедурата за предоставяне на международна закрила да започне отначало.

Член 21

Гаранции за ненавършилите пълнолетие

1. При прилагането на настоящия регламент висшият интерес на детето представлява съображение от първостепенно значение.
2. Решаващият орган предоставя на ненавършилия пълнолетие възможност за провеждане на индивидуално интервю, включително когато от негово име е подадена молба в съответствие с член 31, параграф 6 и член 32, параграф 1, освен ако това очевидно не е във висшия интерес на детето. В този случай решаващият орган мотивира решението си да не предостави на ненавършилия пълнолетие възможност за провеждане на индивидуално интервю.

Всяко такова индивидуално интервю се провежда от лице, което има необходимите познания за правата и специфичните потребности на ненавършилите пълнолетие, по адаптиран към децата и съобразен с обстоятелствата начин.
3. Решението по молбата на ненавършил пълнолетие се изготвя от служители на решаващия орган, които имат необходимите познания за правата и специфичните потребности на ненавършилите пълнолетие.

Член 22

Специални гаранции за непридружените ненавършили пълнолетие

1. Във възможно най-кратък срок и не по-късно от пет работни дни от момента, в който непридружен ненавършил пълнолетие отправи молба, компетентните органи назначават лице или организация като негов настойник/попечител.

Когато като представител е назначена организация, тя определя лице, което отговаря за изпълнението на задълженията на настойника/попечителя.

Решаващият орган информира незабавно непридружения ненавършил пълнолетие за назначаването на неговия настойник/попечител.
2. Решаващият орган информира настойника/попечителя за всички релевантни факти, процедурни действия и срокове, които се отнасят до непридружения ненавършил пълнолетие.
3. С цел защита на висшия интерес на детето и общото благосъстояние на ненавършилия пълнолетие настойникът/попечителят:
 - а) представлява и оказва помощ на непридружения ненавършил пълнолетие по време на процедурите, предвидени в настоящия регламент, и
 - б) дава възможност на непридружения ненавършил пълнолетие да се ползва от правата и да спазва задълженията, предвидени в настоящия регламент.
4. Настойникът/попечителят изпълнява задълженията си в съответствие с принципа за висшия интерес на детето, притежава необходимите експертни познания и не е бил осъждан за престъпления, свързани с деца.

Лицето, което действа като настойник/попечител, се сменя само ако компетентните органи считат, че то не е изпълнило задоволително задачите си като настойник/попечител. Организациите или лицата, чиито интереси противоречат или биха могли да противоречат на интересите на

непридружения ненавършил пълнолетие, не се назначават като настойници/попечители.

5. Компетентните органи не назначават настойник/попечител да отговаря едновременно за несъразмерно голям брой непридружени ненавършили пълнолетие, който би му попречил да изпълнява ефективно задачите си.

Държавите членки назначават субекти или лица, които да отговарят за изпълнението на задачите на настойниците/попечителите и за осъществяването на редовни интервали на надзор и мониторинг на това, че настойниците/попечителите изпълняват задоволително задачите си. Тези субекти или лица разглеждат жалбите, подадени от непридружените ненавършили пълнолетие срещу настойниците/попечителите им.

6. Настойникът/попечителят информира непридружения ненавършил пълнолетие за смисъла и възможните последици от индивидуалното интервю и когато е целесъобразно, за това как да се подготви за него. Настойникът/попечителят и когато е приложимо, правният или друг съветник, признат или оправомощен като такъв по националното право, присъстват на интервюто и имат възможност да задават въпроси или да излагат съображения в определените от лицето, което провежда интервюто, рамки. Решаващият орган може да изиска непридруженият ненавършил пълнолетие да присъства на индивидуалното интервю дори при осигурено присъствие на настойника/попечителя.

РАЗДЕЛ V

МЕДИЦИНСКИ ПРЕГЛЕДИ

Член 23

Медицински преглед

1. Когато го счете за уместно за преценката на молбата за международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище) и със съгласието на кандидата, решаващият орган предприема действия за извършването на медицински преглед на кандидата по отношение на възможни признаци и симптоми за минало преследване или тежко посегателство.
2. Медицинският преглед се извършва от квалифицирани здравни работници. Държавите членки могат да определят здравните работници, които могат да извършват такива прегледи. Тези медицински прегледи се плащат с публични средства.
3. Когато не е извършен медицински преглед в съответствие с параграф 1, решаващият орган информира кандидатите, че могат по собствена инициатива и за собствена сметка да предприемат действия за извършването на медицински преглед по отношение на възможни признаци и симптоми за минало преследване или тежко посегателство.
4. Резултатите от медицинския преглед се изпращат на решаващия орган във възможно най-кратък срок и се преценяват от него заедно с другите елементи на молбата.

5. Отказът на кандидата да се подложи на медицински преглед не е пречка решаващият орган да вземе решение по молбата за международна закрила.

Член 24

Медицински преглед на непридружените ненавършили пълнолетие

1. Медицински прегледи могат да се използват за определяне на възрастта на непридружени ненавършили пълнолетие в рамките на разглеждането на дадена молба, когато вследствие на изявленията на кандидата или въз основа на други релевантни признаци, включително психосоциална оценка, съществуват съмнения дали кандидатът е на възраст под 18 години. Когато резултатите от медицинския преглед не водят до еднозначно заключение или сочат възрастова група с долна граница под 18 години, държавите членки приемат, че кандидатът не е навършил пълнолетие.
2. Медицинският преглед за определяне на възрастта на непридружени ненавършили пълнолетие не се извършва без тяхно съгласие или съгласието на техния настойник/попечител.
3. Медицинският преглед се извършва при пълно зачитане на човешкото достойнство, като се избират най-малко инвазивните начини за преглед, от квалифицирани здравни работници, осигуряващи получаването на възможно най-надеждния резултат.
4. Когато медицинските прегледи се използват за определяне на възрастта на непридружени ненавършили пълнолетие, решаващият орган следи за това непридружените ненавършили пълнолетие да бъдат информирани — преди разглеждането на молбата им за международна закрила и на език, който разбират или с основание може да се счита, че разбират — за възможността възрастта им да бъде определена чрез медицински преглед. Това включва информация за метода на преглед и възможните последици, които резултатите от медицинския преглед могат да имат за разглеждането на молбата, както и за възможността непридруженият ненавършил пълнолетие до откаже да се подложи на медицинския преглед или неговият настойник/попечител да откаже непридруженият ненавършил пълнолетие да се подложи на медицинския преглед, както и за последиците от такъв отказ.
5. Отказът на непридружените ненавършили пълнолетие или на техните настойници/попечители за извършването на медицинския преглед може да се счита само за оборима презумпция, че кандидатът е навършил пълнолетие, и не е пречка решаващият орган да вземе решение по молбата за международна закрила.
6. Държавата членка признава решенията за определяне на възрастта, взети от други държави членки въз основа на медицински преглед, извършен в съответствие с настоящия член, и основани на методи, които се признават от националното ѝ право.

ГЛАВА III

АДМИНИСТРАТИВНА ПРОЦЕДУРА

РАЗДЕЛ I

ДОСТЪП ДО ПРОЦЕДУРАТА

Член 25

Отпращане на молба за международна закрила

1. Молба за международна закрила се отправя с изразяването на желание за международна закрила от страна на гражданин на трета държава или лице без гражданство пред служители на решаващия орган или на други органи, посочени в член 5, параграф 3 или 4.

Когато тези служители имат съмнение дали дадено изявление може да се разбира като молба, те изрично питат лицето дали желае да получи международна закрила.

2. Когато гражданин на трета държава или лице без гражданство отправят молба за международна закрила, те се считат за кандидати за международна закрила до вземането на окончателно решение по тази молба.

Член 26

Задачи на компетентните органи при отправянето на молба

1. Органите, компетентни за приемането и регистрирането на молби:
 - а) информират кандидатите за техните права и задължения, предвидени по-специално в членове 27, 28 и 31 по отношение на регистрацията и подаването на молби, в член 7 по отношение на задълженията на кандидатите и последиците от неизпълнението на тези задължения, в член 9 по отношение на правото на кандидатите да останат на територията на компетентната държава членка и в член 8 по отношение на общите гаранции за кандидатите;
 - б) регистрират молбата в съответствие с член 27;
 - в) при регистрацията уведомяват кандидата за това къде и как следва да се подаде молба за международна закрила;
 - г) информират органите, отговарящи за условията на приемане съгласно Директива XXX/XXX/ЕС (Директива за условията на приемане).
2. Комисията може да установи посредством актове за изпълнение съдържанието на информацията, която трябва да бъде предоставена на кандидатите при отправянето на молба. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 58.

Член 27

Регистриране на молбите за международна закрила

1. Органите, компетентни за приемането и регистрирането на молби за международна закрила, регистрират молбата своевременно и не по-късно от три работни дни след отправянето ѝ. Те регистрират също и следната информация:
 - а) името, датата на раждане, пола, гражданството и други лични данни на кандидата;
 - б) вида и номера на документа за самоличност или за пътуване на кандидата;
 - в) датата на молбата, мястото на отправяне на молбата и органа, до който е отправена молбата.

Когато държавите членки вече са се сдобили с данните по букви а) и б) преди отправянето на молбата, те не се изискват отново.

2. Когато информацията се събира от решаващия орган или от друг орган, който го подпомага за целите на разглеждането на молбата, в момента на регистрацията могат да се събират и допълнителни данни, необходими за разглеждането на молбата.
3. Когато несъразмерно голям брой граждани на трети държави или лица без гражданство кандидатстват едновременно за международна закрила, с което на практика се затруднява регистрирането на молбите в срок от три работни дни след отправянето им, органите на държавата членка могат да удължат този срок на десет работни дни.
4. Компетентните органи съхраняват всеки набор от данни, посочени в параграф 1, и всички други релевантни данни, събрани съгласно параграф 2, за срок от десет години, считано от датата на окончателното решение. Данните се заличават след изтичането на този срок или, когато са свързани с лице, придобило гражданство на някоя държава членка преди изтичането на този срок, веднага щом държавата членка научи, че засегнатото лице е придобило такова гражданство.

Член 28

Подаване на молба за международна закрила

1. Кандидатът подава молбата в срок от десет работни дни от датата, на която е регистрирана молбата, при условие че му е предоставена реална възможност да го направи в посочения срок.
2. Органът, компетентен за приемането и регистрирането на молби за международна закрила, предоставя на кандидата реална възможност да подаде молба в срока по параграф 1.
3. Когато несъразмерно голям брой граждани на трети държави или лица без гражданство кандидатстват едновременно за международна закрила, с което на практика се затруднява подаването на молбата в срока по параграф 1, компетентният орган предоставя на кандидата реална възможност да подаде своята молба не по-късно от един месец от датата, на която е регистрирана молбата.
4. При подаването на молба кандидатите трябва да представят всички елементи, посочени в член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента

относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище), необходими за обосноваване на молбата им. След подаване на молбата си кандидатите имат право да представят всички допълнителни елементи, които са от значение за разглеждането ѝ, докато не бъде взето решение по молбата в рамките на административната процедура.

Органът, компетентен за приемането и регистрирането на молби за международна закрила, информира кандидата, че след като бъде взето решение по молбата, той може да представя само нови елементи, които са от значение за разглеждането на молбата му и за които той не е могъл да знае на по-ранен етап, или които се отнасят до промени в неговата ситуация.

5. Молбите за международна закрила се подават лично и на определено място. За тази цел при регистрирането на молбата на кандидата се дава час за среща с органите, компетентни за подаването на молбата.
6. Компетентните органи съхраняват данните по параграф 4 за срок от десет години от датата на окончателното решение. Данните се изтриват след изтичането на този срок или, когато са свързани с лице, придобило гражданство на някоя държава членка преди изтичането на този срок, веднага щом държавата членка научи, че засегнатото лице е придобило такова гражданство.

Член 29

Документи за кандидата

1. Органите на държавата членка, където е отправена молбата за международна закрила, при регистрацията предоставят на кандидата документ, удостоверяващ по-специално, че е отправена молба, и посочващ, че кандидатът има право да остане на територията на тази държава членка за целите на подаване на молбата си, както е предвидено в настоящия регламент.
2. Органите на държавата членка, където е подадена молбата, в срок от три работни дни от подаването на молбата предоставят на кандидата документ на негово име:
 - а) посочващ самоличността на кандидата, като се включват най-малко данните, посочени в член 27, параграф 1, букви а) и б), проверени и актуализирани при необходимост, както и портретна снимка на кандидата, подпис, настоящото място на пребиваване и датата на подаване на молбата;
 - б) посочващ органа, издал документа, датата и мястото на издаване и срока на валидност на документа;
 - в) удостоверяващ статута на лицето на кандидат;
 - г) посочващ, че кандидатът има право да остане на територията на тази държава членка, и указващ дали кандидатът е свободен се движи на цялата или на част от територията на тази държава членка;
 - д) посочващ, че документът не е валиден документ за пътуване, и указващ, че на кандидата не е позволено да пътува без разрешение до територията на други държави членки, докато не приключи процедурата за определяне

на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“);

- е) посочващ дали кандидатът има разрешение да започне платена професионална дейност.
- 3. Когато в резултат на процедура за определяне в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“) друга държава членка е определена като компетентна за разглеждането на молбата, органите на тази държава членка предоставят на кандидата документа по параграф 2 в срок от три работни дни от прехвърлянето на кандидата в тази държава членка.
- 4. Документът по параграф 2 е валиден за срок от шест месеца, който се подновява съответно, за да може валидността на този документ да обхваща периода, през който кандидатът има право да остане на територията на компетентната държава членка.

Срокът на валидност, посочен в документа, не представлява право на оставане, когато това право е било прекратено или временно отнето.
- 5. Комисията може да установи посредством актове за изпълнение формата и съдържанието на документите, които се предоставят на кандидатите при регистрацията и подаването. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 58.

Член 30

Достъп до процедурата на местата за задържане и на граничните контролно-пропускателни пунктове

- 1. При наличие на признаци, че граждани на трети държави или лица без гражданство, задържани на места за задържане или намиращи се на гранични контролно-пропускателни пунктове, включително в транзитни зони, на външните граници, може да се нуждаят от международна закрила, компетентните органи ги информират относно възможността да кандидатстват за международна закрила, по-специално когато:
 - а) е вероятно лицето да е непридружен ненавършил пълнолетие;
 - б) са налице ясни признаци, че лицето страда от психично или друго разстройство, което не му позволява да установи, че се нуждае от международна закрила;
 - в) лицето е пристигнало от конкретна страна на произход и е вероятно да се нуждае от международна закрила поради добре известна ситуация в тази трета държава.
- 2. Компетентните органи предприемат необходимите действия, за да осигурят услуги по устен превод с цел улесняване на достъпа до процедурата за предоставяне на международна закрила.
- 3. Организацияте и лицата, предоставящи съвети и консултации, трябва да имат ефективен достъп до гражданите на трети държави, задържани на места за задържане или намиращи се на гранични контролно-пропускателни пунктове, включително в транзитни зони, на външните граници.

Държавите членки могат да наложат ограничения на такъв достъп, когато по силата на националното право те са необходими за сигурността, обществения

ред или административното управление на даден граничен контролно-пропускателен пункт или място за задържане, при положение че достъпът не става сериозно ограничен или невъзможен.

Член 31

Молби от името на съпруг, партньор, ненавършил пълнолетие или зависим пълнолетен

1. Кандидат може да подаде молба от името на своя съпруг или партньор, с който се намира в стабилна и трайна връзка, на ненавършили пълнолетие или на недееспособни зависими пълнолетни.
2. Съпругът или партньорът по параграф 1 се информира насаме за съответните процедурни последици от подаването на молбата от негово име и за правото му да подаде отделна молба за международна закрила. Ако съпругът или партньорът не е съгласен с подаването на молба от негово име, му се предоставя възможност да подаде молба от свое име.
3. Ако кандидат не подаде молба от името на своя съпруг или партньор, както е предвидено в параграф 1, в срок от десет работни дни, както е предвидено в член 28, параграф 1, на съпруга или партньора се предоставя възможност да подаде молба от свое име в нов срок от десет работни дни, считано от изтичането на първия срок от десет работни дни. Ако съпругът или партньорът все така не подаде молбата си в този допълнителен срок от десет работни дни, молбата се отхвърля поради отказ от нея в съответствие с процедурата, предвидена в член 39.
4. Ако кандидат не подаде молба от името на зависим от него пълнолетен, както е предвидено в параграф 1, в срок от десет работни дни, както е предвидено в член 28, параграф 1, решаващият орган подава молба от името на зависимия пълнолетен, ако въз основа на индивидуална преценка на личната му ситуация е на мнение, че зависимият пълнолетен може да се нуждае от международна закрила.
5. Ако лице е подало молба от името на своя съпруг или партньор, с който се намира в стабилна и трайна връзка, или недееспособни зависими пълнолетни, на всяко от тези лица се предоставя възможност за провеждане на индивидуално интервю.
6. Ненавършил пълнолетие има право да подаде молба от свое име, ако е процесуално дееспособен съгласно националното право на съответната държава членка, или чрез пълнолетен, който отговаря за него по силата на закона или практиката на съответната държава членка, включително чрез своите родители или друго лице, което се грижи за него по силата на закона или обичая, или чрез пълнолетни членове на семейството в случай на придружен ненавършил пълнолетие, или чрез настойник/попечител в случай на непридружен ненавършил пълнолетие.
7. В случай на придружен ненавършил пълнолетие подаването на молба от пълнолетен, който отговаря за него, както е предвидено в параграф 6, също се счита за подаване на молба за международна закрила от името на ненавършилия пълнолетие.

8. Ако пълнолетният, който отговаря за придружения ненавършил пълнолетие, не подаде молба за себе си, придруженият ненавършил пълнолетие ясно се информира към момента на отправяне на своята молба за възможността и процедурата за подаване на молба от свое име.
9. Ако пълнолетният, който отговаря за придружения ненавършил пълнолетие, не подаде молба от името на ненавършилия пълнолетие в срок от десет работни дни, както е предвидено в член 28, параграф 1, ненавършилият пълнолетие се информира за възможността да подаде молба от свое име и му се предоставя възможност да направи това в нов срок от десет работни дни, считано от изтичането на първия срок от десет работни дни, ако е процесуално дееспособен съгласно националното право на съответната държава членка. Ако ненавършилият пълнолетие не подаде молба от свое име в този допълнителен срок от десет работни дни, молбата се отхвърля поради отказ от нея в съответствие с процедурата, предвидена в член 39.
10. За целите на вземането на решение по допустимостта на молба в случай на отделна молба от страна на съпруг, партньор или ненавършил пълнолетие съгласно член 36, параграф 1, буква г), молбата за международна закрила е предмет на предварително разглеждане за това дали съществуват обстоятелства, свързани със ситуацията на съпруга, партньора или ненавършилия пълнолетие, които оправдават отделна молба.

Ако съществуват обстоятелства, свързани със ситуацията на съпруга, партньора или ненавършилия пълнолетие, които оправдават отделна молба, тази отделна молба подлежи на по-нататъшно разглеждане, за да се вземе решение по нейната основателност. В противен случай тази отделна молба се отхвърля като недопустима, без да се засяга разглеждането на всяка друга молба, подадена от името на съпруга, партньора или ненавършилия пълнолетие.

Член 32

Молби от страна на непридружени ненавършили пълнолетие

1. Непридружен ненавършил пълнолетие подава молба от свое име, ако е процесуално дееспособен съгласно националното право на съответната държава членка, или настойникът/попечителят му я подава от негово име. Настойникът/попечителят оказва помощ и надлежно информира непридружения ненавършил пълнолетие за това как и къде следва да се подаде молба.
2. В случай на непридружен ненавършил пълнолетие срокът от десет работни дни за подаването на молба, предвиден в член 28, параграф 1, започва да тече едва когато на непридружения ненавършил пълнолетие бъде назначен настойник/попечител и той се срещне с него. Ако настойникът/попечителят на непридружения ненавършил пълнолетие не подаде молба от негово име в този срок от десет работни дни, решаващият орган подава молба от името на непридружения ненавършил пълнолетие, ако въз основа на индивидуална преценка на личната му ситуация е на мнение, че ненавършилият пълнолетие може да се нуждае от международна закрила.
3. Органите по член 10 от Директива 2008/115/ЕО имат право да подадат молба за международна закрила от името на непридружен ненавършил пълнолетие, ако

въз основа на индивидуална преценка на личната му ситуация тези органи са на мнение, че ненавършилият пълнолетие може да се нуждае от международна закрила.

РАЗДЕЛ II

ПРОЦЕДУРА ПО РАЗГЛЕЖДАНЕ

Член 33

Разглеждане на молбите

1. Държавите членки разглеждат молбите за международна закрила в съответствие с основните принципи и гаранции, предвидени в глава II.
2. Решаващият орган взема решения по молбите за международна закрила след извършването на подходящо разглеждане за допустимост или основателност на молбата. Решаващият орган разглежда молбите обективно, безпристрастно и на индивидуална основа. За целите на разглеждането на молбата той взема предвид следното:
 - а) релевантните изявления и документи, представени от кандидата, включително информация за това дали кандидатът е бил или може да е обект на преследване или тежко посегателство;
 - б) цялата релевантна, точна и актуална информация относно положението в страната на произход на кандидата към момента на вземането на решение по молбата, включително законовите и подзаконовите актове на страната на произход и начина, по който те се прилагат, както и всяка друга релевантна информация, получена от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, от Върховния комисар на ООН за бежанците и от съответните международни организации за защита на правата на човека, или от други източници;
 - в) общия анализ на информацията относно страната на произход, посочен в член 10 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за Агенцията на ЕС в областта на убежището);
 - г) индивидуалното положение и личните обстоятелства на кандидата, включително фактори като произход, пол, възраст, сексуална ориентация и полова идентичност, за да може въз основа на личните обстоятелства на кандидата да се прецени дали действията, на които той е бил или може да бъде изложен, биха могли да се считат за преследване или тежко посегателство;
 - д) дали дейностите, в които кандидатът е участвал след напускането на страната на произход, са били извършени от него единствено или основно с цел създаване на необходимите условия, за да кандидатства за международна закрила, така че да може да се прецени дали тези дейности биха изложили кандидата на преследване или тежко посегателство, ако бъде върнат в тази страна;
 - е) дали разумно би могло да се очаква кандидатът да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство той би могъл да твърди, че притежава.

3. Служителите, които разглеждат молбите и вземат решения по тях, трябва да имат достатъчни познания за съответните приложими норми в областта на убежището и бежанското право. Те имат възможност при необходимост да потърсят съвет от експерти по определени въпроси, като такива, свързани с медицински, културни или религиозни аспекти, с децата или с пола. При необходимост те могат да отправят запитвания към Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището в съответствие с член 9, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за Агенцията на ЕС в областта на убежището).
4. Документи, които имат значение за разглеждането на молбите от решаващия орган, се превеждат писмено, когато това е необходимо за целите на разглеждането.
5. На разглеждането на молба за международна закрила може да бъде дадено предимство в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II, по-специално когато:
 - а) молбата вероятно е основателна;
 - б) кандидатът има специални потребности за приемане по смисъла на член 20 от Директива XXX/XXX/ЕС (Директивата за условията на приемане) или се нуждае от специални процедурни гаранции, по-специално когато е непридружен ненавършил пълнолетие.

Член 34

Продължителност на процедурата по разглеждане

1. Разглеждането за допустимост на дадена молба в съответствие с член 36, параграф 1 не може да отнема повече от един месец от подаването на молбата.

Срокът за извършването на такова разглеждане е десет работни дни, когато в съответствие с член 3, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“) държавата членка на първата молба прилага понятието за първа страна на убежище или за сигурна трета страна, посочени в член 36, параграф 1, букви а) и б).
2. Решаващият орган осигурява процедурата по разглеждане на основателността да приключи във възможно най-кратък срок и не по-късно от шест месеца след подаването на молбата, без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането.
3. Решаващият орган може да удължи този шестмесечен срок със срок, не по-дълъг от три месеца, когато:
 - а) несъразмерно голям брой граждани на трети държави или лица без гражданство кандидатстват едновременно за международна закрила, с което на практика се затруднява приключването на процедурата в шестмесечния срок;
 - б) са засегнати сложни фактически или правни въпроси.
4. Когато молбата се разглежда по процедурата, предвидена в Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“), срокът по параграф 2 започва да тече от момента, в който компетентната държавата членка е определена в съответствие с посочения регламент, кандидатът е на територията на тази държава членка и

за него е поета отговорност в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“).

5. Решаващият орган може да отложи приключването на процедурата по разглеждане, ако разумно не би могло да се очаква да вземе решение в сроковете по параграф 2 и по член 40, параграф 4, що се отнася до ускорената процедура по разглеждане, поради това че в страната на произход съществува несигурно положение, което се очаква да е временно. В такива случаи решаващият орган:
- а) извършва преглед на положението в посочената страна на произход най-малко на всеки два месеца;
 - б) информира в разумен срок засегнатите кандидати относно причините за отлагането.

Държавата членка информира в разумен срок Комисията и Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището за отлагането на процедурите за въпросната страна на произход. При всички случаи решаващият орган приключва процедурата по разглеждане в срок от 15 месеца от подаването на молбата.

РАЗДЕЛ III

РЕШЕНИЯ ПО МОЛБИТЕ

Член 35

Решения на решаващия орган

1. Решението по молбата за международна закрила се постановява писмено и се нотифицира на кандидата без ненужно забавяне на език, който разбира или с основание може да се счита, че разбира.
2. Когато молбата е отхвърлена като недопустима, като неоснователна по отношение на статута на бежанец или на статута на субсидиарна закрила, поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея, правните и фактическите мотиви се посочват в решението. Информацията за това как може да бъде оспорено решение за отказ да се предостави международна закрила се дава писмено, освен ако вече не е предоставена на кандидата по друг начин.
3. В случай на молби от името на съпрузи, партньори, ненавършили пълнолетие или недееспособни зависими пълнолетни и когато молбата има същите основания, решаващият орган може да вземе едно решение по отношение на всички кандидати, освен ако това би довело до разкриването на конкретни обстоятелства на кандидата, които биха могли да застрашат интересите му, особено в случаите на преследване, основано на пол, сексуална ориентация, полова идентичност или възраст. В такива случаи за засегнатото лице се издава отделно решение.

Член 36

Решение по допустимостта на молбата

1. В съответствие с основните принципи и гаранции по глава II решаващият орган проверява допустимостта на дадена молба и отхвърля молбата като недопустима, ако е налице някое от следните основания:
 - а) страна, която не е държава членка, се счита за първа страна на убежище за кандидата по силата на член 44, освен ако не е ясно, че кандидатът няма да бъде приет или обратно приет в тази страна;
 - б) страна, която не е държава членка, се счита за сигурна трета страна за кандидата по силата на член 45, освен ако не е ясно, че кандидатът няма да бъде приет или обратно приет в тази страна;
 - в) молбата е последваща молба, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, които са от значение за разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за предоставянето на международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище), или от значение за основанието за недопустимост, приложено по-рано;
 - г) съпруг или партньор или придружен ненавършил пълнолетие подаде молба, след като е дал съгласието си да бъде подадена молба от негово име, и не са налице обстоятелства, свързани със ситуацията на съпруга, партньора или ненавършилия пълнолетие, които оправдават отделна молба.
2. Не се разглежда основателността на молба, когато молбата не се разглежда в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“), включително когато друга държава членка е предоставила международна закрила на кандидата или когато молбата е отхвърлена като недопустима в съответствие с параграф 1.
3. Параграф 1, букви а) и б) не се прилагат за лице, на което е предоставена субсидиарна закрила и което е било презаселено по реда на бърза процедура в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за презаселването)³⁶.
4. Когато след разглеждането на молба в съответствие с член 3, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“) първата държава членка, в която е подадена молбата, я счита за допустима, не е необходимо разпоредбите на параграф 1, букви а) и б) да се прилагат отново от компетентната държава членка.
5. Когато решаващият орган смята *prima facie*, че дадена молба може да бъде отхвърлена като явно неоснователна, той не е длъжен да се произнесе по допустимостта на молбата.

Член 37

Решение по основателността на молбата

1. Когато разглежда основателността на дадена молба, решаващият орган взема решение за това дали кандидатът отговаря на условията за бежанец, и ако не е така, определя дали кандидатът отговаря на условията за субсидиарна закрила

³⁶ ОВ L [...], [...] г., стр. [...].

в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище).

2. Решаващият орган отхвърля дадена молба като неоснователна, ако е установил, че кандидатът не отговаря на условията за международна закрила съгласно Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище).
3. Решаващият орган обявява неоснователна молба за явно неоснователна в случаите, посочени в член 40, параграф 1, букви а), б), в), г) и д).

Член 38

Изрично оттегляне на молби

1. Кандидатът може по собствена инициатива и по всяко време в хода на процедурата да оттегли молбата си.
2. При изрично оттегляне на молбата от страна на кандидата решаващият орган взема решение за отхвърляне на молбата поради изричното ѝ оттегляне или поради неоснователността ѝ, ако в момента на изричното ѝ оттегляне решаващият орган вече е установил, че кандидатът не отговаря на условията за международна закрила съгласно Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище).

Член 39

Мълчаливо оттегляне на молби

1. Решаващият орган отхвърля дадена молба поради отказ от нея, ако:
 - а) кандидатът не е подал молбата си в съответствие с член 28, въпреки че е имал реална възможност да направи това;
 - б) съпруг, партньор или ненавършил пълнолетие не е подал молбата си, след като кандидатът не е подал молба от свое име, както е предвидено в член 31, параграфи 3 и 8;
 - в) кандидатът отказва да сътрудничи, като не предоставя данните, необходими за разглеждането на молбата, нито дактилоскопичните си отпечатъци и портретната си снимка съгласно член 7, параграф 3;
 - г) кандидатът не се е явил на индивидуалното интервю, въпреки че е бил длъжен съгласно членове 10—12;
 - д) кандидатът е напуснал мястото си на пребиваване, без да информира компетентните органи или без разрешение, както е предвидено в член 7, параграф 4;
 - е) кандидатът неколккратно не е спазил задълженията си за свързване с компетентните органи, наложени му съгласно член 7, параграф 5.
2. При обстоятелствата по параграф 1 решаващият орган преустановява разглеждането на молбата и изпраща писмено известие на кандидата на мястото на пребиваване или на адреса, посочени в член 7, параграф 4, като го информира, че разглеждането на молбата му е преустановено и че тя ще бъде окончателно отхвърлена поради отказ от нея, освен ако кандидатът не се

свърже с решаващия орган в срок от един месец от датата на изпращане на писменото известие.

3. Ако кандидатът се свърже с решаващия орган в този едномесечен срок и докаже, че неизпълнението на задълженията му се дължи на независещи от неговата воля обстоятелства, решаващият орган подновява разглеждането на молбата.
4. Ако кандидатът не се свърже с решаващия орган в този едномесечен срок и не докаже, че неизпълнението на задълженията му се дължи на независещи от неговата воля обстоятелства, решаващият орган счита, че молбата е била мълчаливо оттеглена.
5. При мълчаливо оттегляне на молбата решаващият орган взема решение за отхвърляне на молбата поради отказ от нея или поради неоснователността ѝ, ако в момента на мълчаливото ѝ оттегляне решаващият орган вече е установил, че кандидатът не отговаря на условията за международна закрила съгласно Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище).

РАЗДЕЛ IV

СПЕЦИАЛНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 40

Ускорена процедура по разглеждане

1. В съответствие с основните принципи и гаранции по глава II решаващият орган ускорява разглеждането на основателността на дадена молба за международна закрила, когато:
 - а) при подаване на своята молба и представяне на фактите кандидатът е съобщил единствено за обстоятелства, които не са от значение за проверката на това дали отговаря на условията за предоставяне на международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище);
 - б) кандидатът е представил очевидно непоследователна и противоречива, очевидно невярна или очевидно недостоверна информация, която противоречи на проверена в достатъчна степен информация за страната на произход, поради което неговата молба е очевидно неубедителна във връзка с това дали отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище);
 - в) кандидатът е заблудил органите, като е предоставил невярна информация или документи или е скрил информация или документи от значение за установяването на неговата самоличност или гражданство, които са могли да се отразят отрицателно на решението;

- г) кандидатът отправя молба единствено за да забави или да затрудни изпълнението на взето по-рано или предстоящо решение, което води до извеждането му от територията на държава членка;
 - д) трета страна може да се счита за сигурна страна на произход за кандидата по смисъла на настоящия регламент;
 - е) има сериозни причини, поради които може да се смята, че кандидатът представлява опасност за националната сигурност или обществения ред на държавите членки;
 - ж) кандидатът не изпълнява задълженията, предвидени в член 4, параграф 1 и член 20, параграф 3 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“), освен ако не докаже, че неизпълнението на задълженията му се дължи на независещи от неговата воля обстоятелства;
 - з) молбата е последваща молба, когато молбата е толкова явно несъстоятелна или с нея се злоупотребява и съответно тя няма реални изгледи за успех.
2. Решаващият орган приключва ускорената процедура по разглеждане в срок от два месеца от подаването на молбата. По изключение, в случаите, предвидени в параграф 1, буква г), решаващият орган приключва ускорената процедура по разглеждане в срок от осем работни дни.
3. Когато молбата се разглежда по процедурата, предвидена в Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“), сроковете по параграф 2 започват да текат от момента, в който компетентната държавата членка е определена в съответствие с посочения регламент, кандидатът е на територията на тази държава членка и за него е поета отговорност в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента „Дъблин“).
4. Когато решаващият орган счита, че разглеждането на молбата включва фактически или правни въпроси, които са сложни за разглеждане в ускорена процедура по разглеждане, той може да продължи разглеждането на основателността в съответствие с членове 34 и 37. В такъв случай или ако по други причини решение не може да бъде взето в срока по параграф 2, засегнатият кандидат се информира за промяната в процедурата.
5. Ускорената процедура по разглеждане може да се прилага по отношение на непридружени ненавършили пълнолетие само ако:
- а) кандидатът идва от трета страна, която се счита за сигурна страна на произход в съответствие с условията, предвидени в член 47;
 - б) има сериозни причини, поради които може да се смята, че кандидатът представлява опасност за националната сигурност или обществения ред на държавата членка, или кандидатът е бил принудително изгонен поради сериозни причини, свързани с националната сигурност или обществения ред, съгласно националното право.

Член 41

Процедура на границата

1. В съответствие с основните принципи и гаранции по глава II решаващият орган може да вземе решение по молба на границата или в транзитна зона на държавата членка относно:
 - а) допустимостта на молба, отправена на такова място, съгласно член 36, параграф 1; или
 - б) основателността на молба, когато се прилага ускорената процедура по разглеждане, предвидена в член 40.
2. Решението по параграф 1 се взема във възможно най-кратък срок, без да се засяга точното и пълно разглеждане на молбата, и не по-късно от четири седмици от подаването на молбата.
3. Ако в четириседмичния срок по параграф 2 не е взето окончателно решение, кандидатът не продължава да бъде държан на границата или в транзитна зона и получава правото да влезе на територията на държавата членка с цел молбата му да бъде обработена в съответствие с другите разпоредби на настоящия регламент.
4. В случай на пристигания на несъразмерно голям брой граждани на трети държави или лица без гражданство, които подават молби за международна закрила на границата или в транзитна зона, с което на практика се затруднява прилагането на разпоредбите на параграф 1 на тези места, процедурата на границата може също да бъде прилагана на места в близост до границата или до транзитната зона.
5. Процедурата на границата може да се прилага по отношение на непридружени ненавършили пълнолетие, в съответствие с членове 8—11 от Директива (ЕС) № XXX/XXX (Директивата за условията на приемане), само ако:
 - а) кандидатът идва от трета страна, която се счита за сигурна страна на произход в съответствие с условията, предвидени в член 47;
 - б) има сериозни причини, поради които може да се смята, че кандидатът представлява опасност за националната сигурност или обществения ред на държавата членка, или кандидатът е бил принудително изгонен поради сериозни причини, свързани с националната сигурност или обществения ред, съгласно националното право;
 - в) съществуват основателни причини да се счита, че трета страна е сигурна трета страна за кандидата в съответствие с условията, предвидени в член 45;
 - г) кандидатът е заблудил органите, като е предоставил невярна информация или документи или е скрил информация или документи от значение за установяването на неговата самоличност или гражданство, които са могли да се отразят отрицателно на решението.

Буква г) се прилага само ако са налице сериозни причини да се счита, че кандидатът се опитва да прикрие елементи от значение, които вероятно биха довели до решение за отказ да се предостави международна закрила, и при условие че му е била предоставена реална възможност да обоснове с доказателства своите действия.

Последващи молби

1. След като предишна молба е била отхвърлена с окончателно решение, всяка следваща молба, отправена от същия кандидат в някоя държава членка, се счита от компетентната държава членка за последваща молба.
2. Последващата молба подлежи на предварително разглеждане, в рамките на което решаващият орган установява дали са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или факти от значение, които значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила по силата на Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище) или които са свързани с причините, поради които предишната молба е била отхвърлена като недопустима.
3. Предварителното разглеждане се извършва въз основа на писмени сведения и индивидуално интервю в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II. Индивидуалното интервю може да не се провежда, когато от писмените сведения е ясно, че молбата не съдържа нови елементи или факти от значение или че тя е явно несъстоятелна и няма реални изгледи за успех.
4. Нова процедура по разглеждане на молбата за международна закрила се започва, когато:
 - а) нови елементи или факти от значение, както е посочено в параграф 2, са се появили или са били представени от кандидата;
 - б) кандидатът не е могъл, без да има вина за това, да представи тези елементи или факти по време на процедурата в контекста на предишната молба, освен ако не се счита за неразумно тези елементи или факти да не се вземат предвид.
5. Когато условията за започване на нова процедура, предвидени в параграф 4, не са изпълнени, решаващият орган отхвърля молбата като недопустима или явно неоснователна, когато молбата е толкова явно несъстоятелна или с нея се злоупотребява и съответно тя няма реални изгледи за успех.

Изключение от правото на оставане при последващи молби

Без да се засяга принципът на забрана за връщане, държавите членки могат да предвидят изключение от правото на оставане на територията им чрез дерогация от член 54, параграф 1, когато:

- а) последваща молба е била отхвърлена от решаващия орган като недопустима или явно неоснователна;
- б) втора или по-нататъшна последваща молба е отправена в някоя държава членка след постановяването на окончателно решение за отхвърляне на предишна последваща молба като недопустима, неоснователна или явно неоснователна.

РАЗДЕЛ V

ПОНЯТИЯ ЗА СИГУРНА СТРАНА

Член 44

Понятие за първа страна на убежище

1. Трета страна се счита за първа страна на убежище за определен кандидат, при условие че:
 - а) кандидатът се е ползвал от закрила в съответствие с Женевската конвенция в тази страна, преди да пътува за Съюза, и все още може да се ползва от тази закрила; или
 - б) кандидатът се е ползвал по друг начин от достатъчна закрила в тази страна, преди да пътува за Съюза, и все още може да се ползва от тази закрила.
2. Решаващият орган счита, че даден кандидат се ползва от достатъчна закрила по смисъла на параграф 1, буква б), при условие че е изпълнено следното:
 - а) не са застрашени животът и свободата му поради неговата раса, религия, гражданство, принадлежност към определена социална група или политически убеждения;
 - б) няма опасност от тежко посегателство, както е определено в Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище);
 - в) спазва се принципът на забрана за връщане в съответствие с Женевската конвенция;
 - г) спазва се забраната за извеждане в нарушение на правото на защита от изтезание и жестоко, нечовешко или унижително отношение, както е предвидено от международното право;
 - д) съществува право на законно пребиваване;
 - е) има подходящ достъп до пазара на труда, приемни центрове, здравеопазване и образование; и
 - ж) съществува право на събиране на семейството в съответствие с международните стандарти за правата на човека.
3. Преди молбата му да може да бъде отхвърлена като недопустима съгласно член 36, параграф 1, буква а), на кандидата се предоставя възможност да оспори прилагането на понятието за първа страна на убежище с оглед на своите конкретни обстоятелства при подаването на молбата и по време на интервюто за допустимост.
4. Що се отнася до непридружените ненавършили пълнолетие, понятието за първа страна на убежище може да се прилага само когато органите на държавите членки преди това са получили от органите на въпросната трета страна уверение, че за непридружения ненавършил пълнолетие ще бъде поета отговорност от тези органи и незабавно ще се ползва от една от формите на закрила по параграф 1.

5. Когато дадена молба е отхвърлена като недопустима при прилагането на понятието за първа страна на убежище, решаващият орган:
 - а) информира за това кандидата;
 - б) предоставя му документ, с който информира органите на третата страна, на езика на тази страна, че молбата не е била разгледана по същество вследствие на прилагането на понятието за първа страна на убежище.
6. Ако въпросната трета страна не приеме или не приеме обратно кандидата на територията си, решаващият орган отменя решението за отхвърляне на молбата като недопустима и предоставя достъп до процедурата в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II и по раздел I от глава III.
7. Всяка година държавите членки информират Комисията и Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището към кои страни прилагат понятието за първа страна на убежище.

Член 45

Понятие за сигурна трета страна

1. Трета страна се определя като сигурна трета страна, при условие че:
 - а) не са застрашени животът и свободата му поради неговата раса, религия, гражданство, принадлежност към определена социална група или политически убеждения;
 - б) няма опасност от тежко посегателство, както е определено в Регламент (ЕС) № XXX/XXX;
 - в) спазва се принципът на забрана за връщане в съответствие с Женевската конвенция;
 - г) спазва се забраната за извеждане в нарушение на правото на защита от изтезание и жестоко, нечовешко или унижително отношение, както е предвидено от международното право;
 - д) съществува възможност да се получи закрила в съответствие с материалните норми на Женевската конвенция или достатъчна защита, както е посочено в член 44, параграф 2, по целесъобразност.

Преценката на това дали дадена трета страна може да се определи като сигурна трета страна в съответствие с настоящия регламент се основава на редица източници на информация, включително по-конкретно информация от държавите членки, Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, Европейската служба за външна дейност, Върховния комисар на ООН за бежанците, Съвета на Европа и други компетентни организации.

2. Понятието за сигурна трета страна се прилага:
 - а) ако трета страна е била определена като сигурна трета страна в съответствие с член 50;
 - б) ако трета страна е била определена като сигурна трета страна на равнището на Съюза; или
 - в) в отделни случаи по отношение на конкретен кандидат.

3. След индивидуално разглеждане на молбата, решаващият орган счита дадена трета страна за сигурна трета страна за конкретен кандидат едва когато се увери в сигурността ѝ за конкретния кандидат в съответствие с критериите, определени в параграф 1, и установи, че:
 - а) съществува връзка между кандидата и въпросната трета страна, въз основа на която би било разумно кандидатът да отиде в тази страна, включително защото кандидатът е минал транзитно през тази трета страна, която е географски близо до страната на произход на кандидата;
 - б) кандидатът не е посочил сериозни причини, за да се счита, че страната не е сигурна трета страна с оглед на неговите конкретни обстоятелства.
4. Преди молбата му да може да бъде отхвърлена като недопустима съгласно член 36, параграф 1, буква б), на кандидата се предоставя възможност да оспори прилагането на понятието за сигурна трета страна с оглед на своите конкретни обстоятелства при подаването на молбата и по време на интервюто за допустимост.
5. Що се отнася до непридружените ненавършили пълнолетие, понятието за сигурна трета страна може да се прилага само когато органите на държавите членки преди това са получили от органите на въпросната трета страна потвърждение, че за непридружения ненавършил пълнолетие ще бъде поета отговорност от тези органи и незабавно ще има достъп до една от формите на закрила по параграф 1, буква д).
6. Когато дадена молба е отхвърлена като недопустима при прилагането на понятието за сигурна трета страна, решаващият орган:
 - а) информира за това кандидата; и
 - б) му предоставя документ, с който информира органите на третата страна, на езика на тази страна, че молбата не е била разгледана по същество вследствие на прилагането на понятието за сигурна трета страна.
7. Ако въпросната трета страна не приеме или не приеме обратно кандидата на територията си, решаващият орган отменя решението за отхвърляне на молбата като недопустима и предоставя достъп до процедурата в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II и по раздел I от глава III.

Член 46

Определяне на сигурните трети страни на равнището на Съюза

1. Третите страни се определят като сигурни трети страни на равнището на Съюза при условията, предвидени в член 45, параграф 1.
2. Комисията прави редовен преглед на ситуацията в третите страни, определени като сигурни трети страни на равнището на Съюза, със съдействието на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и въз основа на други източници на информация, посочени в член 45, параграф 1, втора алинея.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове за спиране на действието на определянето на дадена трета страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза при спазване на условията, предвидени в член 49.

Понятие за сигурна страна на произход

1. Трета страна може да бъде определена като сигурна страна на произход в съответствие с настоящия регламент, ако, въз основа на правното положение, прилагането на правото в рамките на демократична система и общите политически условия може да се покаже, че по принцип няма преследване, както е определено в член 9 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище), няма изтезание или нечовешко или унизително отношение или наказание и не съществува опасност от произволно насилие в ситуация на международен или вътрешен въоръжен конфликт.
2. Оценката за това дали дадена трета страна може да бъде определена като сигурна страна на произход в съответствие с настоящия регламент се основава на редица източници на информация, включително по-конкретно информация от държавите членки, Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, Европейската служба за външна дейност, Върховния комисар на ООН за бежанците, Съвета на Европа, както и други компетентни организации, и при извършването ѝ се взема предвид общият анализ на информацията относно страната на произход, посочен в член 10 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за Агенцията на ЕС в областта на убежището).
3. За да се направи тази оценка, се взема предвид, *inter alia*, степента, в която страната предлага закрила срещу преследване и лошо отношение чрез:
 - а) съответните законови и подзаконови актове на страната и начина, по който те се прилагат;
 - б) спазването на правата и свободите, гарантирани в Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или в Международния пакт за гражданските и политическите права, или в Конвенцията на Обединените нации против изтезанията, и по-специално правата, по отношение на които не се разрешава дерогация по член 15, параграф 2 от посочената Европейска конвенция;
 - в) липсата на експулсиране, извеждане или екстрадиция на собствени граждани към трети страни, където, *inter alia*, съществува сериозна опасност те да бъдат осъдени на смърт, подложени на изтезания, преследване или друго нечовешко или унизително отношение или наказание, или където животът или свободата им биха били застрашени поради тяхната раса, религия, гражданство, сексуална ориентация, принадлежност към определена социална група или политически възгледи, или където съществува сериозна опасност от експулсиране, извеждане или екстрадиране в друга трета страна;
 - г) съществуването на система от ефективни средства за защита срещу нарушенията на тези права и свободи.
4. Трета страна, която е определена като сигурна страна на произход в съответствие с настоящия регламент, след индивидуално разглеждане на молбата може да се счита за сигурна страна на произход за конкретен кандидат само ако:
 - а) лицето е гражданин на тази страна; или

- б) лицето е без гражданство и преди обичайно е пребивавало в тази страна; и
- в) лицето не е посочило никакви сериозни причини, за да се счита, че страната не е сигурна страна на произход в неговия конкретен случай.

Член 48

Определяне на сигурни страни на произход на равнището на Съюза

1. Третите страни, изброени в приложение 1 към настоящия регламент, се определят като сигурни страни на произход на равнището на Съюза при условията, предвидени в член 47.
2. Комисията прави редовен преглед на ситуацията в третите страни, включени в общия списък на ЕС на сигурните страни на произход, със съдействието на Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и въз основа на други източници на информация, посочени в член 45, параграф 2.
3. В съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента за Агенцията на ЕС в областта на убежището) Комисията може да поиска от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището да ѝ предостави информация относно конкретни трети страни, които биха могли да бъдат включени в общия списък на ЕС на сигурните страни на произход.
4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове за временно отстраняване на трета страна от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход при спазване на условията, предвидени в член 49.

Член 49

Спиране на действието на определянето на трета страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или заличаването ѝ от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход

1. В случай на внезапни промени в ситуацията в трета страна, определена като сигурна трета страна на равнището на Съюза или включена в общия списък на ЕС на сигурните страни на произход, Комисията прави обоснована оценка на това дали страната отговаря на предвидените в член 45 и член 47 условия и ако Комисията счете, че страната вече не отговаря на тези условия, приема делегиран акт за спиране на действието на определянето на третата страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или за временно отстраняване на третата страна от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход за срок от шест месеца.
2. Комисията прави постоянен преглед на ситуацията в тази трета страна, като взема предвид *inter alia* информацията, предоставена от държавите членки по отношение на последващи промени в положението в тази страна.
3. Ако Комисията приеме делегиран акт в съответствие с параграф 1 за спиране на действието на определянето на дадена трета страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или за временно отстраняване на дадена трета страна от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход, в срок от три месеца след датата на приемане на посочения делегиран акт тя представя предложение, в съответствие с обикновената законодателна процедура, за изменение на настоящия регламент с цел спиране на действието на

определянето на тази трета страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или с цел заличаването ѝ от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход.

4. Ако Комисията не представи такова предложение в срок от три месеца от приемането на делегирания акт по параграф 2, делегираният акт за спиране на действието на определянето на третата страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или за временно отстраняване на третата страна от общия списък на ЕС на сигурните страни на произход престава да поражда действие. Ако Комисията представи такова предложение в срок от три месеца, ѝ се предоставя правомощието, въз основа на обоснована оценка, да удължи срока на действие на този делегиран акт със шест месеца с възможност за еднократно подновяване на това удължаване.

Член 50

Определяне на трети страни като сигурни трети страни или страни на произход на национално равнище

1. За срок от пет години от влизането в сила на настоящия регламент държавите членки могат да запазят или приемат законодателство, което позволява национално определяне на сигурни трети страни или сигурни страни на произход, различни от определените на равнището на Съюза или от тези които са в общия списък на ЕС в приложение 1, за целите на разглеждането на молби за международна закрила.
2. Ако е спряно действието на определянето на дадена трета страна като сигурна трета страна на равнището на Съюза или дадена трета страна е временно отстранена от общия списък на ЕС в приложение 1 към настоящия регламент съгласно член 49, параграф 1, държавите членки не определят тази страна като сигурна трета страна или сигурна трета страна на произход на национално равнище и не прилагат понятието за сигурна трета страна *ad hoc* по отношение на конкретен кандидат.
3. Ако дадена трета страна вече не е определена като сигурна трета страна на равнището на Съюза или дадена трета страна е заличена от общия списък на ЕС в приложение 1 към Регламента в съответствие с обикновената законодателна процедура, държава членка може да уведоми Комисията, че счита, че вследствие на промени в ситуацията в тази страна тя отново изпълнява условията по член 45, параграф 1 и член 47.

Уведомлението включва обоснована оценка на изпълнението от тази страна на условията по член 45, параграф 1 и член 47, включително обяснение на конкретните промени в ситуацията в третата страна, поради които страната отново изпълнява тези условия.

Уведомяващата държава членка може само да определи тази трета страна като сигурна трета страна или като сигурна страна на произход на национално равнище, при условие че Комисията не възрази срещу това определяне.
4. Държавите членки уведомяват Комисията и Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището за третите страни, които са определени като сигурни трети страни и сигурни страни на произход на национално равнище непосредствено след такова определяне. Държавите членки информират

Комисията и Агенцията веднъж годишно за другите сигурни трети страни, към които понятието се прилага *ad hoc* по отношение на конкретни кандидати.

ГЛАВА IV

ПРОЦЕДУРИ ЗА ОТНЕМАНЕ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ЗАКРИЛА

Член 51

Отнемане на международна закрила

Решаващият орган започва разглеждането за отнемане на международната закрила на конкретно лице, когато се появят нови елементи или факти, които показват, че има основание за преразглеждане на валидността на предоставената му международната закрила, и по-специално в случаите, посочени в членове 15 и 21 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище).

Член 52

Процедурни правила

1. Когато компетентният орган предвижда отнемане на международната закрила на гражданин на трета държава или на лице без гражданство, включително в контекста на редовното преразглеждане на статута, предвидено в членове 15 и 21 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище), засегнатото лице се ползва от следните гаранции:
 - а) то се информира писмено, че компетентният орган пристъпва към преразглеждане на това дали то отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила, и за причините за това преразглеждане; и
 - б) му се предоставя възможност да представи в разумен срок, чрез писмени изявления и в индивидуално интервю, причините, поради които международната закрила не следва да бъде му бъде отнета.
2. За целите на параграф 1 държавите членки гарантират, че:
 - а) компетентният орган може да получи точна и актуална информация от различни източници, по-конкретно при необходимост от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и от Върховния комисар на ООН за бежанците, за общото положение в страните на произход на засегнатите лица; и
 - б) когато се събира информация за индивидуален случай за целите на преразглеждането на международната закрила, тя не се събира от субектите, извършващи преследвания или тежки посегателства, по начин, който би довел до това тези субекти да бъдат непосредствено информирани, че засегнатото лице е лице, на което е предоставена международна закрила, чийто статут е в процес на преразглеждане, или би застрашил физическата неприкосновеност на лицето или на зависими от него лица или свободата и сигурността на членове на неговото семейство, които все още живеят в страната на произход.

3. Решението на компетентния орган за отнемане на международната закрила се постановява писмено. В решението се посочват правните и фактическите мотиви, а информацията за начина, по който се оспорва решението, се дава писмено.
4. Ако решаващият орган е взел решение за отнемане на международната закрила, се прилагат разпоредбите на член 8, параграф 3 и членове 15—18.
5. Чрез дерогация от параграфи 1—4 от настоящия член международната закрила на държавите членки отпада по право, ако лицето, на което е предоставена международна закрила, недвусмислено се е отказало от това да бъде признато за такова лице. Международна закрила отпада по право и ако лицето, на което е предоставена международна закрила, стане гражданин на държавата членка, която я е предоставила.

ГЛАВА V

ПРОЦЕДУРА ПО ОБЖАЛВАНЕ

Член 53

Право на ефективна правна защита

1. Кандидатите разполагат с право на ефективна правна защита пред съд или правораздавателен орган в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II срещу следното:
 - а) решение, взето по тяхната молба за международна закрила, включително решение:
 - i) с което молбата се отхвърля като недопустима по член 36, параграф 1;
 - ii) с което молбата се отхвърля като неоснователна или явно неоснователна във връзка със статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила по член 37, параграфи 2 и 3 или член 42, параграф 4;
 - iii) с което молбата се отхвърля поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея, посочени в членове 38 и 39;
 - iv) взето вследствие на процедура на границата по член 41;
 - б) решение за отнемане на международната закрила съгласно член 52.
2. Лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, имат право на ефективна правна защита срещу решение, с което молба във връзка със статут на бежанец се счита за неоснователна.
3. Ефективната правна защита по смисъла на параграф 1 означава цялостно разглеждане *ex nunc* както от фактическа, така и от правна гледна точка, включително, когато е приложимо, разглеждане на необходимостта от международна закрила съгласно Регламент (ЕС) № XXX/XXX (Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище).

Кандидатът може само да представя нови елементи, които са от значение за разглеждането на молбата му и за които той не е могъл да знае на по-ранен етап, или които се отнасят до промени в неговата ситуация.

4. Съдилищата или правораздавателните органи имат достъп до общата информация по член 33, параграф 2, букви б) и в) чрез решаващия орган, чрез кандидата или по-друг начин.
5. Документите, които имат значение за разглеждането на молбите от съдилищата или правораздавателните органи в процедурата по обжалване, се превеждат, когато е необходимо, ако вече не са преведени в съответствие с член 33, параграф 4.
6. Кандидатите могат да подават жалби срещу всяко решение по параграф 1:
 - а) в срок от една седмица в случай на решение за отхвърляне на последваща молба като недопустима или явно неоснователна;
 - б) в срок от две седмици в случай на решение за отхвърляне на молба като недопустима или в случай на решение за отхвърляне на молба поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея, или в случай на решение за отхвърляне на молба като неоснователна или явно неоснователна във връзка със статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила вследствие на ускорената процедура по разглеждане или процедура на границата, или докато кандидатът е задържан;
 - в) в срок от един месец в случай на решение за отхвърляне на молба като неоснователна във връзка със статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, ако разглеждането не е ускорено, или в случай на решение за отнемане на международната закрила.

За целите на буква б) държавите членки могат да предвидят преразглеждане *ex officio* на решения, взети съгласно процедурата на границата.

Сроковете, предвидени в настоящия параграф, започват да текат от датата, на която решението на решаващия орган е нотифицирано на кандидата, или от момента на назначаване на правен или друг съветник, ако кандидатът е подал искане за безплатна правна помощ и представителство.

Член 54

Суспензивно действие на жалбата

1. Компетентната държава членка позволява на кандидатите да останат на нейна територия, докато изтече срокът, в който упражняват правото си на ефективна правна защита, а когато това право е упражнено в срока — до приключване на процедурата по правна защита.
2. Съдът или правораздавателният орган има правомощия да постанови — по искане на кандидата или *ex officio* — дали кандидатът може да остане на територията на компетентната държава членка, когато правото на кандидата да остане в държавата членка е прекратено вследствие на една от следните категории решения:
 - а) решение, с което молбата се обявява за явно неоснователна или се отхвърля като неоснователна във връзка със статут на бежанец или на

- субсидиарна закрила в случаите, за които се прилага ускорена процедура по разглеждане или процедура на границата;
- б) решение, с което молбата се отхвърля като недопустима съгласно член 36, параграф 1, букви а) и в);
 - в) решение, с което молбата се отхвърля поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея съгласно член 38 или член 39 съответно.
3. Съдът или правораздавателният орган има правомощия да постанови дали кандидатът може да остане на територията на компетентната държава членка, при условие че:
- а) кандидатът разполага с необходимия устен превод, правна помощ и достатъчно време, за да подготви искането и да представи пред съда или правораздавателния орган доводите в полза на това да му бъде предоставено право да остане на територията до приключване на процедурата по правна защита; и
 - б) в рамките на разглеждането на искане за оставане на територията на компетентната държава членка съдът или правораздавателният орган разглежда от фактически и правна гледна точка решението за отказа да се предостави международна закрила.
4. Държавите членки позволяват на кандидата да остане на тяхна територия до приключване на процедурата, в рамките на която трябва да се постанови дали кандидатът може да остане на територията. Това решение се взема в срок от един месец след подаване на жалбата.
5. Кандидатът, който подава жалба на следваща инстанция срещу първо или следващо решение по обжалването няма право да остане на територията на държавата членка, освен ако съдът или правораздавателният орган не реши друго по искане на кандидата или *ex officio*. Това решение се взема в срок от един месец след подаване на жалбата на следваща инстанция.

Член 55

Продължителност на обжалването на първа инстанция

1. Без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането на жалбата, съдилищата или правораздавателните органи вземат решение по обжалването на първа инстанция в следните срокове, считано от момента на подаване на жалбата:
- а) в срок от шест месеца в случай на решение за отхвърляне на молба като неоснователна във връзка със статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, ако разглеждането не е ускорено, или в случай на решение за отнемане на международната закрила;
 - б) в срок от два месеца в случай на решение за отхвърляне на молба като недопустима или в случай на решение за отхвърляне на молба поради изричното ѝ оттегляне или отказ от нея, или като неоснователна или явно неоснователна във връзка със статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила вследствие на ускорената процедура по разглеждане или процедура на границата, или докато кандидатът е задържан;

- в) в срок от един месец в случай на решение за отхвърляне на последваща молба като недопустима или явно неоснователна.
2. По случаите, които включват сложни фактически или правни въпроси, сроковете, предвидени в параграф 1, могат се удължават с още три месеца.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 56

Обжалване от публичните органи

Настоящият регламент не засяга възможността публичните органи да оспорват административните или съдебните решения съгласно националното законодателство.

Член 57

Сътрудничество

1. Всяка държава членка определя национално звено за контакт и изпраща неговия адрес на Комисията. Комисията изпраща тази информация на другите държави членки.
2. Държавите членки, поддържайки връзка с Комисията, вземат всички подходящи мерки за установяване на пряко сътрудничество и обмен на информация между компетентните органи.
3. Когато се прибегва до мерките по член 27, параграф 3, член 28, параграф 3 и член 34, параграф 3, държавите членки информират Комисията и Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището веднага след като причините за прилагането на тези изключителни мерки престанат да съществуват и поне веднъж годишно. При възможност тази информация включва данни относно процента на молбите, за които са били приложени дерогации, спрямо общия брой молби, обработени през съответния период.

Член 58

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011³⁷.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

Член 59

Делегирани актове

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

³⁷ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията го нотифицира едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт и актовете, приети в рамките на продължаването на делегиране на правомощия, влизат в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от един месец след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения.

Член 60

Мониторинг и оценка

До [две години след влизането в сила на настоящия регламент] и на всеки пет години след това Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на настоящия регламент в държавите членки и при необходимост предлага изменения.

По искане на Комисията държавите членки ѝ изпращат необходимата информация за изготвянето на нейния доклад не по-късно от девет месеца преди изтичането на този срок.

Член 61

Отмяна

Директива 2013/32/ЕС се отменя.

Позоваванията на отменената Директива се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение 2.

Член 62

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент започва да се прилага от [шест месеца след влизането му в сила].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател